

Dünyanın dört bir yanında 1 Mayıs

İşçi sınıfının Uluslararası Birlik Dayanışma ve Mücadele Günü 1 Mayıs, bir yıldır süren koronavirüs salgınının ağır ve bunaltıcı koşullarına rağmen, dünyanın dört bir köşesinde yürüyüş ve mitinglerle kutlandı.

s.12

Sosyalist
Siyasal Gazete

Sayı: 2021 Özel / 17
4 Mayıs 2021

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak50.net

1 Mayıs ve Yeni dönem

6

1 Mayıs ve sendikal bürokrasi

1 Mayıs, işçi sınıfının kendi öz örgütlerinin başına çöreklenmiş ağa takımı ve bürokrasinin çürümüşlüğüne bir kez daha ayna tutmuştur.

9

“Halktan çal kapitalistlere aktar” rejimi

Yağma ve talandan beslenen gerici-faşist rejimin çarklarının dönmesi için, ‘yasal’ kapitalist sömürden alınan pay yeterli olmuyor.

14

Almanya’da 1 Mayıs

Kirli çıkar ilişkileri üzerinden şekillenen şer ittifakı, 1 Mayıs etkinliklerini boşa düşürmek için bu sene de tam bir uyum içerisinde hareket etmiştir.

Sömürgeci devletin Güney Kürdistan operasyonu

s.11

Almanya’da 2021 TİS sürecinde ihanet...

s.23

1 Mayıs ve yeni dönem

1 Mayıs'ın devrimci ruhu, başta Taksim olmak üzere İstanbul'da, İzmir'de Ankara'da ve ülkenin dört bir yanında ortaya konulan irade ve sokak direnişlerinde vücut buldu. Baskı ve yasaklar karşısında direnme iradesi sergileyen ilerici-devrimci güçlerin, 1 Mayıs'ta başta işçi sınıfı, emekçiler, ezilen Kürt halkı, kadınlar ve gençler olmak üzere, farklı toplumsal mücadele dinamiklerinin karşısına birleşik bir odak olarak çıkamamaları ise en belirgin zaafiyet oldu.

2021 1 Mayıs'ı geride kaldı. 1 Mayıslar, gerek işçi sınıfı hareketinin verili durumunu, gerekse diğer toplumsal mücadele dinamiklerinin tablosunu değerlendirmek, mücadelenin yeni dönemi üzerinden sonuçlar çıkarmak, görev ve sorumlulukları saptamak bakımından turnusol işlevi görürler. 2021 1 Mayıs'ının tablosunu da bu açıdan değerlendirmek önemli bir yerde durmaktadır.

1 MAYIS VE İŞÇİ SINIFI

Bu seneki 1 Mayıs, gerici-faşist iktidarın baskı, yasak ve zorbalığı tırmandırdığı, işçi sınıfı üzerindeki sömürünün katmerleştiği, ekonomik-mali kriz ile pandeminin yıkımının ağırlaştığı bir süreçte karşılandı.

Bütünlüğü içerisinde bu tablo işçi ve emekçilerde tepki hoşnutsuzluğu gün be gün büyütse de, sınıf hareketinin süre gelen yapısal sorunları ve işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyindeki gerilik, tepkinin eylemli bir düzeye sıçramasının önündeki en temel etken olarak öne çıktı. Bunun sonuçları tüm çıplaklığı ile 1 Mayıs sürecine de yansdı. Milyonlarca işçi ve emekçi, geride kalan dönemde biriktirdiği öfkeye rağmen, 1 Mayıs'ta hareketsizliği ve edilgenliği kırıp atamadı. Örgütsüz ve dağınık olmanın bedelini 1 Mayıs gününde bile tıklım tıklım fabrikalarda azgınca sömürülerek ödedi. Dayatılan açlık, sefalet ve işsizlik tablosuna karşı güçlü bir ses yükseltmedi.

Bu açıdan, 2021 1 Mayıs'ı her şeyden önce sınıf hareketinin önünde duran engellerin aşılmasının, bilinç ve örgütlenme düzeyinin yükseltilmesinin ne denli yakıcı ve güncel olduğunu gözler önüne serdi. Zira, işçi ve emekçilerin öfkesini büyüten sorunlar her geçen gün ağırlaşmaktadır. Bu noktada yapılması gereken, öfkenin kendiliğinden patlayacağı günü beklemek değil, tersine işçi sınıfını yaşadığı çok yönlü sorunlar karşısında temel talepleri etrafında birleştirmek ve harekete geçirmek, bu çaba içerisinde sınıf bilincini ve örgütlenme düzeyini yükseltmektir. 2021 1 Mayıs'ının sınıf hareketine sorumluluk duyan tüm kesimlere verdiği en açık mesaj bu olmuştur.

1 MAYIS VE DÜZEN SENDİKACILIĞI

2021 1 Mayıs'ı mevcut sendikal düzenin ne denli çürüdüğünü de bir kez daha gözler önüne serdi. Bu açıdan 1 Mayıs süreci işbirlikçi ve icazetçi düzen sendikacılığı pratiğinin ibret verici örneklerine sahne oldu.

Türk-İş ve Hak-İş'in başındaki sınıf işbirlikçisi bürokrat takım, gerek gerici-faşist rejimin bakanlarıyla boy göstererek gerekse "pandemi kısıtlaması"nın arkasına gizlenerek, 1 Mayıs'a vurulmak istenen pranga karşısında sermayenin yanında saf tuttıklarını açıkça ortaya koydular. Adeta 1 Mayıs yasağını meşrulaştırmak için çalıştılar. İşçi sınıfının burnundan soluduğu ve çıkış yolu aradığı bir dönem-

de 1 Mayıs bildirisi yayınlama ve temsili anımlar dışında hiçbir şey yapmadılar. 1 Mayıs'ı "online etkinliklere" hapsedmeye çalıştılar.

DİSK'in başına çöreklenen bürokratlar ise, 1 Mayıs yasağına boyun eğerek, işbirlikçi Türk-İş ve Hak-İş bürokratları ile pratikte aynı çizgide hareket ettiler. 1 Mayıs'ı "temsili anımlar" ve kimi göstermelik açıklamalarla savuşturdular.

Dolayısıyla işbirlikçi ve icazetçi anlayışların hâkim olduğu sendikal düzen ve onun başına çöreklenen işçi kahyaları, bir kez daha işçi sınıfına ve 1 Mayıs'ın tarihsel mirasına ihanet ettiler. Sınıf hareketi önünde aşılması gereken bir engel olduklarını, 1 Mayıs vesilesiyle bir kez daha gösterdiler.

1 MAYIS'IN ONURUNU DİRENERLER TEMSİL ETTİLER!

2021 Mayıs'ının onurunu, tüm parçalılığına ve yapısal sorunlarına rağmen baskı ve yasakları tanımayarak sokaklara inen ve direnen ilerici-devrimci güçler temsil ettiler.

1 Mayıs'ın devrimci ruhu, başta Taksim olmak üzere İstanbul'da, İzmir'de Ankara'da ve ülkenin dört bir yanında ortaya konulan irade ve sokak direnişlerinde vücut buldu. Tüm olumsuz koşullara rağmen ortaya konulan bu irade yürünmesi gereken yolu da gözler önüne serdi.

Baskı ve yasaklar karşısında direnme

iradesi sergileyen ilerici-devrimci güçlerin, 1 Mayıs'ta başta işçi sınıfı, emekçiler, ezilen Kürt halkı, kadınlar ve gençler olmak üzere, farklı toplumsal mücadele dinamiklerinin karşısına birleşik bir odak olarak çıkamamaları ise en belirgin zaafiyet oldu. Zira, işçi sınıfı ve emekçilerin büyüyen öfkesine akacak bir kanal açmak, döneme eylemli süreçler üzerinden giren mazlum Kürt halkını, kadın ve gençlik hareketini birleşik bir eksenle buluşturmak için güçlü bir odak yaratmak kritik öneme sahipti. Bu ise, sürecin parçası olan her bir siyasal öznenin kendi dar grup eylemlerini esas almadan, kitleleri başta İstanbul, İzmir ve Ankara olmak üzere siyasal yaşamın önemli merkezleri olan kentlerde ortak 1 Mayıs alanlarına çağırarak başarılı olabilirdi. Bu başarılı olabilseydi, sokak iradesi ve direniş daha farklı bir düzeyde örgütlenebilirdi. 1 Mayıs daha güçlü, birleşik ve militan eylemlere sahne olabilirdi. Bunun imkanlarının giderek çoğalmakta olduğunu, bahar döneminde gerçekleşen kadın ve gençlik eylemlerinin yanı sıra, yüzbinlerin katıldığı Newrozlar ortaya koymuştu. İlerici-devrimci güçler 1 Mayıs'ın ortaya koyduğu bu tablo üzerine düşünmeli, önümüzdeki dönemde toplumsal mücadele dinamiklerinin ihtiyaç duyduğu direniş ve mücadele odaklarını güçlendirmek doğrultusunda adımlarını hızlandırmalıdır.

BDSP'den İstanbul'da 1 Mayıs eylemleri

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu 1 Mayıs'ın erken saatlerinde servis bekleyen işçilere, işyerlerini ve fabrikalarını 1 Mayıs alanına çevirme çağrısı yaptı. BDSP ve DGB'liler Taksim başta olmak üzere İstanbul'un çeşitli semtlerinde 1 Mayıs eylemleri gerçekleştirdi...

BDSP VE DGB'DEN TAKSİM'DE 1 MAYIS EYLEMİ

BDSP ve DGB'liler Taksim'de 1 Mayıs eylemi gerçekleştirdi. 1 Mayıs'a vurulmak istenen yasak zincirini tanımayan BDSP ve DGB'liler Mecidiyeköy'de bir araya gelerek "Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın sosyalizm" pankartı açarak yürüyüş gerçekleştirdiler.

"Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın mücadelemiz!", "1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanındayız!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan!" sloganlarıyla Taksim'e doğru yürüyüş gerçekleştirilen BDSP ve DGB'lilerin önü polis tarafından kesildi. Eyleme saldıran polis 2 BDSP'li ve 2 DGB'liyi gözaltına aldı.

İKİTELLİ

Küçükçekmece İkitellide bir araya gelen BDSP, PDD, DEV TEKSTİL ve TOMİS üyeleri 1 Mayıs eylemi gerçekleştirdi.

Yapılan eylemde sık sık "Yaşasın 1 Mayıs!" "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "İşçilerin birliği, sermayeyi yenecek!", "Kahrolsun sermaye diktatörlüğü!" sloganları atıldı. Eylem sırasında yapılan konuşmalarda şunlar ifade edildi:

"Bugün işçi sınıfının uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma günü olan 1 Mayıs. 1 Mayıs'ı AKP iktidarının keyfi yasaklarıyla karşılıyoruz. Pandemi koşullarında hiçbir önlem almayan iktidar 1 Mayıs'ı, mücadele günümüzü, kavga günümüzü yasaklıyor. Bizler bu yasağı tanımıyoruz. Bizler 1 Mayıs'ta alanlardayız. Taleplerimizi haykırıyoruz.

17 günlük kapanma deniyor ama 16 milyon işçi fabrikalarda çalışmaya devam ediyor. Kapanma ile biz işçi ve emekçilerin mücadelesinin önüne geçilmek isteniyor. İşçiler, emekçiler yoksulluğa mahkûm edilmek istenirken patronlar Kod-29 ile işten atma saldırısını sürdürüyor.

Buna karşı bizlerin yapması gereken şey, haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkmaktır. Her yeri, her alanı 1 Mayıs ala-

nına çevirmektir."

Eylemde yapılan ikinci konuşmada ise şunlar ifade edildi:

"Değerli halkımız bugün 1 Mayıs. Bizler 1977'de yitirdiğimiz 35 canımızı burada anıyoruz. Bizler, işçiler, emekçiler, Kürtler, Çerkezler, Lazlar, bu ülkede yaşayan tüm ezilenler işçi sınıfıyla birlikte AKP-MHP faşizmini tarihin çöplüğüne göndereceğiz. Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan!"

Yapılan konuşmanın ardından 1 Mayıs'ta ve devrim mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşu gerçekleştirildi.

Saygı duruşunun ardından atılan "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganıyla eylem bitirildi.

ESENYURT VE AVCILAR

BDSP'liler öğlen saatlerinde Esenyurt'ta 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirdiler. Esenyurt Tabela'da bir araya gelen BDSP'liler "Haklarımız ve geleceğimiz için mücadeleye, Yaşasın 1 Mayıs" şiarlı pankartla yürüyüş gerçekleştirdiler.

Yürüyüş sırasında sık sık "Yaşasın 1 Mayıs", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" sloganları atıldı.

Eylemde BDSP adına yapılan konuşmada şu vurgular yapıldı:

"İşçileri, emekçileri keyfi yasaklara karşı sokaklara çıkmaya, taleplerini haykırmaya, tüm çalışanlara ücretli izin verilmesi için mücadele etmeye davet ediyoruz. Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!"

Yapılan konuşmanın ardından sloganlar eşliğinde eylem bitirildi.

BDSP'liler Avcılar Tokat mahallesinde

de 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirdiler.

Yürüyüş boyunca 1 Mayıs saloganları atıldı, işçi ve emekçiler baskı ve yasaklara karşı mücadeleye çağırıldı.

Yine yürüyüş sırasında 1 Mayıs şiarlarının ve taleplerin yer aldığı kuşlamalar kullanıldı.

BDSP'liler yine Avcılar Yeşilkent Mahallesi'nde de ana cadde ve market önlerinde 1 Mayıs çağrısını yükselttiler. Sloganlar ve konuşmalar eşliğinde kuşlama yaparak emekçileri mücadeleye davet ettiler.

SARIGAZI, SAMANDIRA VE SULTANBEYLİ

BDSP'liler yasakları tanımayarak 1 Mayıs çağrısını Sarıgazi ve Samandıra'ya taşıdı. Farklı mahalle ve parklarda 1 Mayıs'ın ve alanların yasaklanamayacağını ve mücadelenin süreceğini belirttiler.

BDSP'lilerin Sarıgazi'deki eylemde yaptığı konuşmalarda şunlar ifade edildi:

"İşçiler, emekçiler, gençler bugün 1 Mayıs. İşçilerin Birlik, Mücadele, Dayanışma Günü. İşçilerin haklarını, taleplerini dillendirdiği gün. Kadınların şiddete, sömürüye karşı mücadele bayrağını yükselttiği gün. Gençlerin parasız, bilimsel, ana dilde eğitim hakkını dile getirdiği gün.

Pandemi gerekçesiyle 1 Mayıs'ı kutlamamızı engellemeye çalışıyorlar. Bugün meydanları, alanları işçilere kapattılar. Ama aynı işçileri fabrikalarda, pandemi koşullarında çalıştırmaya devam ediyorlar. Yine pandemi koşullarında bizleri Kod-29 uygulamasıyla işten attılar. Ücretsiz izin uygulamasıyla açlığa, yoksulluğa, sefalete mahkûm ettiler. Onlar pan-

demide bizlerin sağlığını hiçe sayıyorlar.

Bizler 1 Mayıs'ta alanların yasaklanmasını kabul etmiyoruz. Bundan sonra her yer 1 Mayıs alanı, her yer direniş alanıdır."

Eylem mücadeleyi büyütme çağrısı ve "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan" sloganı ile bitirildi.

Samandıra'da da 1 Mayıs yasağını tanımayarak eylem yapan BDSP'liler işçileri, emekçileri, gençleri ve kadınları mücadeleyi büyütme çağrıldılar.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası üyeleri ise Sultanbeyli'de 1 Mayıs'ta çalıştıkları atölyelerde 1 Mayıs açıklaması gerçekleştirdiler.

ESENYURT VE GEBZE

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) 1 Mayıs'ın erken saatlerine iki ayrı noktada servis bekleyen işçilere seslendi.

Esenyurt'ta servis noktalarında yapılan seslenişte işçilere 1 Mayıs'ta mücadele çağrısı yapıldı.

BDSP'nin işçilere sesleniş konuşmasında şu ifadeler kullanıldı:

"İşçileri çalışmak zorunda bırakarak ölüme mahkûm ediyorlar. Pandemiye karşı önlem diyerek 'tam kapanma' ilan ettiler. Ama bu uygulama bile gösterdi ki işçilerin hayatı, patronlar için önemli değil.

1 Mayıs'ta işçi sınıfı mücadele ederek haklarını kazandı. Bizler de bu baskıya köleliğe karşı mücadele etmeliyiz. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak tüm işçi kardeşlerimizi insanca çalışmaya ve yaşama koşulları için mücadele etmeye, fabrikalarını 1 Mayıs alanına çevirmeye davet ediyoruz."

Konuşmanın bitiminde kuşlama yapıldı.

BDSP Gebze'de de servis duraklarında 1 Mayıs günü işe gitmek zorunda bırakılan işçilere seslendi. Seslenişte "İşten atmalar yasaklansın, Kod-29 kaldırılсын. Haklarımız ve geleceğimiz için 1 Mayıs'a" yazılı pankart açıldı.

İşçilere yapılan konuşmalarda, kriz ve pandeminin faturasının işçi emekçilere kesildiği, pandemi döneminde kapitalizmin insanlık dışılığının daha görünür olduğu belirtildi. Bu dönemde hep sermayeyi koruyan kararlar alındığı söylenerek, işçileri hedef alan hak gaspları sıralandı. «Yaşasın 1 Mayıs» sloganının atıldığı sesleniş, kapitalizme karşı sosyalizm için birlik olma çağrısı ile sonlandırıldı.

İşçilere yönelik seslenişin yanı sıra, Gebze'de «İşten atmalar yasaklansın, Kod 29 kaldırılсын. Haklarımız ve geleceğimiz için 1 Mayıs'a!» yazılı BDSP imzalı pankartlar market çevrelerine asıldı.

Taksim'de 1 Mayıs

Sermaye devletinin dümenini tutan AKP-MHP iktidarının tüm yasak ve engellemelerine rağmen 1 Mayıs eylemleri gerçekleştirildi. Eylemlerde 200'ün üzerinde kişi gözaltına alındı ve haber takibi yapan iki Yeni Demokrasi muhabiri gözaltına alındı.

İşçi Temsilcileri Konseyi ve Emegın Gücü'nden işçiler "1 Mayıs alanı Taksim'dir" yazılı pankart açarak Tarlabası'ndan Taksim'e yürüyüşe geçti. Eyleme saldıran polis iki işçiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan iki kişi akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

Sosyalist Dayanışma Platformu Mecidiyeköy'de yürüyüş gerçekleştirdi. "Faşizmi yeneceğiz, Yaşasın 1 Mayıs" pankartı ile yürüyüş yapanlar polisin saldırısı sonucu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Eylem boyunca "Faşizme teslim olmayacağız" denilen konuşmalarda "Yaşasın 1 Mayıs", "İkizdere'den defol" sloganları atıldı. Mecidiyeköy'de 19 kişi gözaltına alındı.

"Kampüsten sokağa biz kazanacağız!" şiarı ile bir araya gelen **üniversite öğrencileri** 1 Mayıs eylemi gerçekleştirdi. "Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın mücadelemiz" sloganı ile Osmanbey'den Taksim'e yürüyüşe geçen üniversite öğrencileri polisin azgınca saldırısı ile karşılaştı. Osmanbey'de 15 kişi gözaltına alındı.

Devrimci Anarşist Federasyonu Kazancı Yokuşu'ndan Taksim'e yürüyüşe başladı. "Kavgadır 1 Mayıs" pankartı açan DAF, sloganlarla yürüdü. Polis, Kazancı Yokuşu'ndan Taksim'e yürüyüş gerçekleştiren DAF üyelerine saldırdı. Çok sayıda kişi gözaltına alındı. Kazancı Yokuşu'nda 9 kişi gözaltına alındı.

Gençlik Komiteleri 1 Mayıs eylemi

gerçekleştirdi. "1 Mayıs yasaklanamaz, Taksim halka açılın" sloganları ile Galatasaray Lisesi önüne yürüyüş gerçekleştirdi. Galatasaray Meydanı önünde barikatları zorlayan Gençlik Komitelerine polis saldırdı. Galatasaray'da 10 kişi gözaltına alındı.

İşçi örgütleri 1 Mayıs eylemi gerçekleştirdi. "Yaşasın 1 Mayıs" pankartı açan **Limter-İş, İnşaat-İş, Dev Yapı-İş, Dev Turizm-İş, Genç İşçi Derneği ve BİK** üyelerine polis saldırdı. Polis saldırısının da çok sayıda kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

Mecidiyeköy'den Taksim'e yürümek isteyen **YDG ve Partizan** okurlarına polis saldırdı. Polisin saldırdığı eylemde 7 kişi gözaltına alındı.

Devrimci Hareket ve Devrimci Gençlik Dernekleri İstiklal Caddesi'ne çıktı. Bariyerleri yıkıp geçen Devrimci Hareket ve Devrimci Gençlik Dernekleri üyeleri "Zafer direnen işçilerin olacak", "1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanındayız", "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları atarak Taksim Meydanı'na doğru koştular. Polisin saldırısı sonucu toplam 10 kişi gözaltına alındı.

Umut-Sen üyeleri 1 Mayıs'ta Beşiktaş Dolmabahçe'den yürüyüş gerçekleştirmek istedi. Gümüşsuyu'nda polis saldırdı. Çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Emekçi Hareket Partisi üyeleri 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na yürümek istedi. "İşsiz, açsız bırakan sermayeyi yıkacağız" pankartı taşıyan EHP üyelerine polis azgınca saldırdı. EHP üyeleri Divan Otel'in önünde işkence ile gözaltına alındı.

Birleşik Mücadele Güçleri ve Birleşik Gençlik Meclisleri üyeleri "Birlik, mücadele, zafer", "Yaşasın 1 Mayıs!" yazan pankart ile Harbiye'den Taksim'e yürü-

yüş gerçekleştirmek istediler.

Harbiye'de polisler tarafından saldırıya uğradılar, çok sayıda kişi işkence ile gözaltına alındı.

Kaldıraç okurları, 1 Mayıs'ta Beşiktaş'tan Taksim'e yürümek istedi. Beşiktaş'ta polis barikatları ile abluka altına alınan Kaldıraç okurlarına polis saldırdı.

Çok sayıda Kaldıraç okuru işkence ile gözaltına alındı.

Halkevleri üyeleri Elmadağ durağında bir araya gelerek Taksim'e yürümek istedi. Polis tarafından ablukaya alınan çok sayıda Halkevi üyesi işkence ile gözaltına alındı.

Halk Cephesi üyesi 2 kişi Harbiye'den Taksim'e yürüyüş gerçekleştirmek istedi. Halk Cepheliler polis saldırısı sonucu gözaltına alındılar.

Devrim Hareketi 1 Mayıs'ta "Paranın saltanatına, yobazın karanlığına karşı 1 Mayıs'a" pankartı ile Kazancı Yokuşu'ndan Taksim Meydanı'na yürümek istedi. Polis saldırısında 17 kişi gözaltına alındı.

Sosyalist Emekçiler Partisi üyeleri Tarlabası'ndan Taksim'e yürümek istedi. Polis SEP üyelerine saldırdı ve çok sayıda kişi gözaltına alındı.

TKP Şişli'de toplanarak açıklama yaptı. "İşçi sınıfı mutlaka kazanacak! Sosyalizmin iktidarının her şeye rağmen, karanlığa rağmen bu ülkede kuracağız. İşçilerin, emekçilerin katledilen kadınların hesabını mutlaka soracağız. Emekçiler, kadınlar, öğrenciler bu ülkede bu ülkede özgür, eşitçe ve bir arada yaşayacak. Yaşasın 1 Mayıs!"

Köz Şişli'de 1 Mayıs eylemi gerçekleştirdi. Eylemde "Rojava'nın düşmanları ezilenlerinde düşmanlarıdır" pankartı açıldı.

İstanbul'un dört bir yanında 1 Mayıs

Keyfi yasaklara rağmen birçok ilçede 1 Mayıs eylemleri gerçekleştirildi.

Esenyurt'ta Birleşik Mücadele Güçleri sloganlarla yürüyüş yaptı. Eylemde yapılan konuşmalarda Esenyurt halkına seslenerek "Bugün 1 Mayıs işçi ve emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü. Bugünü AKP-MHP iktidarı yasaklarla engellemeye çalışıyor" dedi. "Her yer Taksim, her yer 1 Mayıs" sloganları atıldı. Polis saldırısı sonucu gözaltına alınanlar oldu, çevredekilerin destek olması ile daha fazla sayıda kişinin gözaltına alınması engellendi. Gözaltına alınanlar akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

Partizan okurları **Esenyurt Kıracı'ta** ve **Gazi Mahallesi'nde** yürüyüş yaparak Taksim'deki saldırıyı teşhir etti.

Sol Parti üyeleri 1 Mayıs için **Kartal Kartallı Kazım Meydanı'nda** "Bu böyle gitmez, değiştirelim" yazılı pankart açtı. 3 kişi gözaltına alındı.

Kaldıraç Dergisi okurları, **Maltepe'de** ve **1 Mayıs Mahallesi'nde** yaptığı eylemde "Bu pisliği devrim temizler!" pankartı taşıyarak yürüyüş yaptı. İki yerde de polis saldırdı ve eylem yapanları gözaltına aldı.

SODAP, Halk Evleri ve **TİP Okmeydanı'nda** yürüyüş yaptı. "Eşitlik ve özgürlük sosyalizmde! Faşizmi yeneceğiz. Yaşasın 1 Mayıs!" yazılı pankart taşındı. Konuşmalarda, binlerce işçinin önlemsiz çalıştığı vurgulanarak "Faşizme teslim olmayacağız" denildi.

Sarıgazi'de Partizan ve Yeni Demokrat Kadın slogan atarak, konuşmalar yaparak 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirdi. Çevredekiler alkışlarla eyleme destek verdi. Özgürlük Meclisi'nin yaptığı eylemde polis havaya ateş açtı. Yapılan konuşmalarda işçilerin emekçilerin çalışmak zorunda bırakıldığı belirtilerek "Yasaklarınızı tanımadık, tanımıyoruz. Her yerde sokakta, mücadeledeyiz. Açlığa, yoksulluğa sömürü düzenine karşı direniş yükseltiyoruz!" denildi.

TKP ise **Avcılar, Kocamustafapaşa, Selimiye ve Kartal'da** eylem yaptı. Yapılan konuşmalarda şunlar ifade edildi: "Bu mücadelenin parçası olarak 1 Mayıs'ta Türkiye'nin kentlerinde ve köylerinde, meydanlarında ve mahallelerinde, fabrikalarında ve sokaklarında emegın sesine güç veren herkese, tüm örgütlere selam olsun."

Gözaltıların serbest bırakılması talebi yineleni.

İzmir ve Ankara'da 1 Mayıs'lar

İZMİR

Yaklaşık 1 aydır İzmir'de bir araya gelen ilerici devrimci kurumlar, işçi-emekçileri 1 Mayıs'ta sokaklarda olmaya çağırdı. Tüm süreci '1 Mayıs yasaklara sığmaz, 1 Mayıs'ta sokaklara' şiarlarıyla örgütleyen kurumlar; ortak basın açıklaması, bildiri dağıtımları ve en son sendikaların Konak eyleminde aynı çağrıyla işçi-emekçileri 1 Mayıs günü sokaklarda olmaya çağırdı. 1 Mayıs günü ise İzmir'in dört bir yanında 1 Mayıs'ın yasaklara sığmadığını haykırdılar.

Buca Şirinyer, Karşıyaka Yamanlar, Menemen Uğurmumcu mahallesi, Çiğli Güzeltepe ve Buca Mehtap Mahallesi'nde gerçekleşen eylemlerden Buca ve Çiğli'deki eylemlere polis saldırdı ve eylemcileri gözaltına aldı.

İzmir 1 Mayıs İnsiyatifi'nin Buca Migros önünde yapacağı eyleme polis saldırdı. Saldırı sonucu DEV TEKSTİL Genel Başkanı Fatma Alökmen'in de aralarında bulunduğu çok sayıda kişi darp edilerek gözaltına alındı. Gözaltılar akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

Alökmen gözaltı aracında şunları ifade etti:

"Fabrikalar çalışırken pandemi gerekçesi ile 1 Mayıs yasaklanamaz. Tüm işçi ve emekçileri buldukları her yerde 1 Mayıs'ı kutlamaya, sokaklara çağırıyoruz."

Yamanlar'da "Yaşasın 1 Mayıs!" ve "Biji yek gulan!" sloganları atılarak yapılan yürüyüşte mahalledekiler alkış ve ıslıklarla destek verdi.

Menemen Asarlık'ta yapılan eylemde işçi ve emekçiler 1 Mayıs yasaklarına karşı sokaklara çıkmaya, ses yükseltmeye çağrıldı.

Konak'ta Kaldıraç Dergisi okurları, meydana doğru yürüyüşe geçti. "Bu pisliği devrim temizler" pankartıyla Konak Meydanı'na çıkan 3 Kaldıraç okuru gözaltına alındı.

Gündoğdu Meydanı'na yürümek isteyen Umut-Sen üyelerine de polis saldırdı. "Sömürü ve adaletsizlik düzeninin üzerine yürü" yazılı pankart ile sık sık "Meydanlar halka kapatılmaz" ve "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları atarak yürüyen Umut-Sen üyelerine Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde polis saldırdı. 10 Umut-Sen üyesi gözaltına alındı.

İzmir 1 Mayıs İnsiyatifi'nin Çiğli Gü-

zeltepe Mahallesi'nde yaptığı yürüyüşe polis saldırdı. Yürüyüş boyunca polis saldırdı direnenek püskürtüldü. Yapılan konuşmalarda 1 Mayıs'ın yasaklanamayacağı vurgulandı. Çevredekiler alkış ve ıslıklarla eyleme destek olurken, polis saldırısını sürdürerek çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

İzmir 1 Mayıs İnsiyatifi çatıda pankat astı ve gözaltına alındılar.

Halkevleri üyeleri Çiğli Güzeltepe Mahallesi'nde yürüyüş yaptı. Polisin ablukasını püskürten Halkevleri üyelerine, mahalleli de alkışlarla destek verdi.

Yapılan konuşmalarda şunlar ifade edildi:

"AKP iktidarı kamu kaynaklarını bir avuç sermayedara peşkeş çekti. Garanti ödemeli havaalanlarıyla, yollarla, köprülerle hazinayı soyup soğana çevirdiler. Yetmedi, enerji şirketlerine verdikleri pandemi desteğini, bizim faturalara kesti. Kamu kaynakları sermayedarlara peşkeş çekilirken cömert davranan iktidar sıra işçiye, emekliye, esnafa gelince görmezden geliyor. Bizi açıklıkla, yolsuzlukla, salgınla baş başa bırakacaksınız, bir de 1 Mayıs'ı yasaklayarak sesimizi keseceksiniz öyle mi? Yok öyle yağma. Tüm engellemelere, yasaklamalara karşı iste buradayız, yürüyoruz. Kayyum rektöre direnen üniversitelerin sesini kesemeyeceksiniz. Eşiğe, özgürce, yaşamak isteyen kadınların, lgbti+ların sesini kesemeyeceksiniz. KOD 29'a, işten çıkarmalara, kölece çalışma koşullarına baş kaldıran işçi sınıfının sesini kesemeyeceksiniz."

TKP de İzmir Çiğli'de eylem yaptığını duyururken, 2 kişinin gözaltına altına alındığını açıkladı.

ANKARA

BDSP'nin de içinde olduğu Mamak 1 Mayıs Platformu'nun saat 14.00'te Tuzluçayır ve Şirintepe'de gerçekleştirdiği 1 Mayıs eylemlerine polis saldırdı. Polis saldırısı sonucu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

Şirintepe Özgür Leblebi önünde "Yaşasın 1 Mayıs! Biji 1 Gulan" pankartı açılarak alkış ve ajitasyon konuşmalarıyla eylem başlatıldı. Ana cadde üzerinden ajitasyon ve sloganlarla yürüyen platform bileşenlerine evinin balkonunda oturanlar ve çevrede bulunan insanlar da alkışlarla destek verdi.

Şirintepe Muhtarlığı önünde polis tarafından önü kesilerek durdurulan platform bileşenleri ajitasyon ve sloganlarla çevredekilere seslenerek 1 Mayıs eylemine dönük polis saldırısını teşhir etti. Polis saldırısına direnenek karşılık veren platform bileşenleri 1 Mayıs'a yönelik polis saldırısını teşhir eden ajitasyonlara devam etti.

Çevredeki insanlar da polis saldırısına tepki gösterdi. Eyleme katılanlar polis saldırısı sonucu işkenceyle gözaltına alındı. Saldırı sırasında çekim yapan Mezo-potamya Ajansı muhabiri Ceylan Şahinli de gözaltına alındı.

Tuzluçayır'da da Mamak 1 Mayıs Platformunun Çağdaş market önünde yapmak istediği eyleme polis saldırarak BDSP ve DGB'lilerinde aralarında olduğu çok sayıda kişiyi işkenceyle gözaltına aldı.

Çağdaş market içinde, hem işçilerin 1 Mayıs'ının yasaklanmasını teşhir eden hem de işçilerin 1 Mayıs'ını kutlayan bir

konuşma yapıldı. Markette bulunan işçiler ve alışverişe gelenler alkışlarla konuşmaya destek verdi. Ardından Çağdaş market önünde çekilen ajitasyonda şu ifadeler kullanıldı: "İşçileri kod-29 ile işten atanlar, açlığa, yoksulluğa mahkum edenler 1 Mayıs'ı yasaklamak istiyorlar. Taksim'de alanlara çıkan işçilere, devrimciler 1 Mayıs'a yaratılana selam olsun. Gözaltılar derhal serbest bırakılsın."

Eylem "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan" sloganı ile bitirildi.

Eylem bittikten sonra gelen polisler keyfi bir şekilde işkence ile gözaltı yapmak istedi. Gözaltı saldırısı ajitasyonlarla teşhir edildi. Çevrede bulunanlar alkışlarla eyleme destek verirken, çekim yapmak isteyen 2 kişi de gözaltına alındı. Tuzluçayır ve Şirintepe'de gözaltına alınanlar akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

Ankara 100. Yıl'da da Öğrenci Kolektifleri üyelerinin yapmak istediği yürüyüşe polis saldırdı. 8 kişi gözaltına alındı.

"Yaşasın 1 Mayıs" pankartı ile Kızılay meydanına yürümek isteyen DAF üyelerine polis saldırısında 3 kişi gözaltına alındı.

TKP de Saat 13.00'te Ankara Seyranbağları'nda, Ayrancı'da Güvenlik Caddesi'nde ve Dikmen'de 1 Mayıs eylemleri yaptı.

Sakarya Meydanı'nda Emekçi Hareket Partisi (EHP) üyelerinin yaptığı 1 Mayıs eylemine yürüyüş sırasında saldıran polis 7 EHP'liyi gözaltına aldı. Haber takibi yapan Yol TV Muhabiri Özge Uyanık'ın telefonunu yere atıp üzerine basan polis basınılıandan uzaklaştırdı.

KIZIL BAYRAK / İZMİR-ANKARA

1 Mayıs ve sendikal bürokrasi

Pandemi gerekçesiyle dayatılan baskı ve yasaklara rağmen 2021 1 Mayıs'ının mücadele bayrağı, öncü işçilerin, ilerici ve devrimci güçlerin inisiyatifleri ve çabalarıyla Türkiye'nin birçok yerinde dalgalandırıldı.

Geçtiğimiz yıl pandeminin henüz başlangıcı olması nedeniyle belirsizliklerin yaşandığı bir 1 Mayıs sürecine tanık olmuştuk. Ancak Türkiye'de pandeminin üzerinden neredeyse 14 ay geçti ve bu süreçte işçi ve emekçilerin sorunları katlanarak arttı. Bu aynı dönem kapitalistlerin kârlarını, gelirlerini arttırdıkları bir süreç olarak yaşandı. Pandemi işi tam bir fırsatçılığa dönüştüren sermaye sınıfı ve onun devleti "evden çalıştırma", "daha az işçiyle daha çok üretim", "Kod 29 ile işten atmaların olağanlaşması", "milyonlarca işçinin ücretsiz izinle bir nevi işsiz ve gelirsiz bırakılması", "yemek, yol gibi sosyal hakların gasp edilmesi" gibi daha birçok yeni teknik geliştirerek, esnek ve güvencesiz çalışmayı yaygınlaştırdı. Bunlar aslında hedefinde daha fazla sömürü ve kârın olduğu yeni bir çalışma rejiminin Türkiye'de kalıcılıştırılmak istendiğini gösteriyor. Bu yüzden bu yılki 1 Mayıs işçi ve emekçiler cephesinde daha önemli hale gelmişti.

Bilindiği gibi, 1 Mayıs öncesi Türkiye'de vaka ve ölüm sayıları görülmemiş boyutlara ulaştı. AKP'nin lebalep kongrelerinin adeta katalizör olduğu bu artışın arkasında yatan temel sebep, AKP şefinin baştan beri çarklarını sorunsuzca döndürmeye övünmeye konu ettiği kapitalist ekonomidir. Vaka ve ölüm sayılarının yükselmesinin birinci dereceden sorumluluğunu taşıyan AKP şefi Erdoğan, kendi politikalarının eseri olan bu vahim tabloyu bahane ederek, 1 Mayıs'ı da kapsayacak şekilde "tam kapanma" kararı aldı. Bu kapanmanın toplum sağlığı için olmadığı, tamamen sermayenin ihtiyaçları ve 1 Mayıs'ın yasaklar altında geçirilmesi için olduğu neredeyse herkesin bildiği bir gerçektir. Yakın süreçte gerçekleşen lebalep kongreler, mitingler, kalabalık şeyh cenazeleri gün gibi ortada duruyor. 26 milyon çalışandan yaklaşık 22 milyonunun "tam kapanma"dan muaf olması da "tam kapanma"nın ne için çıkarıldığının bir resmidir aslında.

Bu tablo ışığında geride kalan 1 Mayıs, işçi sınıfının kendi öz örgütlerinin

başına çöreklenmiş ağa takımı ve bürokrasinin çürümüşlüğüne bir kez daha ayna tutmuştur.

HAK-İŞ VE TÜRK-İŞ AĞALARINDAN YANSIYANLAR

AKP iktidarına yakınlığıyla son yıllarda en fazla üye kazanan HAK-İŞ ağaları için 1 Mayıs bir "zorunlu gündeme almak"tan ibarettir. İşçilerin pandemiye yaşadıkları hak kayıplarını hiçbir şekilde görmeyenler, her şeyi AKP'ye yaranmanın fırsatna çevirmeye çalışmaktadır. 1 Mayıs vesilesi ile yapılan açıklamada, "Türk çalışma hayatının en büyük reformlarından biri olan taşeron işçilerin kamuda kadroya geçirilmesi düzenlemesinin mimarı Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'a ve hükümete teşekkür ediyoruz." sözlerinin anlamı başka ne olabilir ki? Açıklamada KÇÖ'nün uzatılmasına da teşekkür eden HAK-İŞ ağası Mahmut Arslan, aldıkları aidatlar yeterli gelmemiş olacak ki "taşeron işçilerin kadroya alınması"nın genişletilmesini istemektedir. 70 bin taşeron işçiye "kadro" istemektedir. 1 Mayıs'ı da unutmayan Arslan, geçmiş yıllarda ülkenin birçok ilinde yaptıkları kutlamaları gerçekleştirmek için "bu zor günler"in bitmesini beklediklerini ifade ediyor. Fakat yüzbinlerce üyesi olan bir sendika konfederasyonunun işçiler için "bu zor günler"de yapması gerekenlere dair hiçbir şey ifade edilmiyor.

Bir diğer konfederasyon olan TÜRK-İŞ'in de bu 1 Mayıs sürecinde HAK-İŞ'ten aşağı kalır yanı olmadı. TÜRK-İŞ bürokrasisi göstermelik açıklamalar ve temsili katılımı Taksim'e çelenk bırakmak dışında bir işlevi olmadığını bu süreçte de göstermiş oldu. Bunu, TÜRK-İŞ ağalarının geçtiğimiz yılki açıklamalarında sarf

ettikleri "Önümüzdeki dönem mücadele çok çetin olacak" sözünden de 2021 1 Mayıs'ının öncesi ve günündeki pratikleriyle de görmüş olduk. İşçi sınıfının bu derece bir sömürü cehennemine düştüğü, açlık ve ölüm ikilemi arasında bırakıldığı bir dönemde bile 1 Mayıs'ı sadece açıklamalarla geçiştirmek, TÜRK-İŞ'in başındakinin gerçek misyonunun sınıfın içinde ajanlık ve sermayeye hizmet olduğunun göstergesinden başka bir şey değildir.

DİSK BÜROKRASİNİN İCAZET SINIRLARI

Sendika ağalarında bunlar yaşanırken her platformda bu ağaları eleştiren, üst perdeden konuşmayı seven DİSK bürokratları, takındıkları tutumla kendi sınırlarını yine gösterdiler. Sadece 1 Mayıs'ta değil, salgın dönemi boyunca göstermelik açıklamalarla sorunların çözüleceğini uman DİSK bürokratları, İçişleri Bakanı S. Soylu'dan aldıkları icazetle, 1 Mayıs'ta "Umut yan yana!" diyerek Taksim'e çelenk bırakıp, açıklama yaptılar. Geçtiğimiz yıl 20 kişinin yürümesine bile izin vermeyen sermaye devleti, bu yıl "özel izinle" ve sınırlı bir katılımı DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin yürümesine olur verdi. DİSK Başkanı Arzu Çerkezoğlu, yaptığı konuşmada, "Bütün işçilerin emekçilerin, bu ülkenin tüm değerlerini üretenlerin 1 Mayıs'ı başta Taksim Meydanı olmak üzere her yerde kutlaması haklıdır. Buna tahammülsüzlük kabul edilemez. Sabahtan beri 1 Mayıs'ı kutlamak isteyen arkadaşlarımızın gözaltına alınmasını kınıyoruz. Bütün gözaltına alınan arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını istiyoruz." derken, yine açıklamalarla işi koparma derdindedir. DİSK'in başındaki bürokratlar salgın süreci boyunca olduğu gibi 1

Mayıs sürecinde de açıklamalar yapmanın ötesine geçmek, mücadeleyi daha güçlü örgütlemek yerine kendine sınırlar koyarak, sürekli geri adım atmaktadır.

Oysa sınıf mücadelesi, sınıfın hak ve özgürlüklerinin genişletilmesi için verilmesi gereken "sınıfa karşı sınıf" bakışıyla örgütlenmiş mücadele sürecidir. Kapitalizmin tarihine bakıldığında sadece yapılan açıklamalarla ve taleplerin dillendirilmesiyle işçi sınıfının kazandığı bir hak olmamıştır. Tüm bunlara bakıldığında, işçiler cephesinde bu kadar sorun yaşandığı bir süreçte DİSK bürokratları görevini yapmışlar mıdır? Elbette hayır. Sadece görev savmakla, basını "ağlama duvarına" çevirmekle meşguller.

Krizin ve salgının ağır faturasının işçi emekçilere yıkıldığı, haklar ve özgürlüklerin "tek adam diktası" altında gasp edildiği bir süreçte sınıfın sözde sözcülerinin 1 Mayıs tablosu içler acısıdır. Geçtiğimiz yılın 1 Mayıs'ında pandemi bahanesine sığınanların bu yıl böyle bir bahaneye sığınamayacakları çok açıktır. Zira yasakların gerçekten pandemiyle mücadele için olmadığı, herkes için bilinen bir gerçektir. Netice olarak sendikal bürokrasi cephesinden bakılırsa, zorba düzenin icazetine, onun sınırlarına hapsolünarak geçen bir 1 Mayıs'ı geride bıraktık.

Ancak başta da söylediğimiz gibi, tüm yasaklara, zorbalığa ve sendikal bürokrasinin ihanetine rağmen, sokaklarda, meydanlarda, fabrikalarda öncü işçilerin, ilerici ve devrimci güçlerin çabaları ve inisiyatifleriyle 1 Mayıs geleneği 2021'de de sürdürülmüştür. Şimdi görev, yükseltile bu mücadele bayrağını daha yukarılara çıkarmak, işçi ve emekçilerde biriken öfkeyi örgütlü bir güce dönüştürmektir.

1 Mayıs'ı savunmak, sınıfımızın tarihsel birikimini korumaktır!

2021 1 Mayıs'ını geride bıraktık. Pandemi ve ekonomik kriz altında yaşam ve çalışma koşullarının gün geçtikçe kötüleştiği, öfkenin ve düzen karşıtlığının arttığı bir dönemde 1 Mayıs'ı tarihsel özüne ve günün ihtiyaçlarına göre karşılamak gerektiğini düşünüyorduk. 1 Mayıs çalışmalarımız süresince de çalışma yürüttüğümüz Aliğa demir-çelik havzasına ve petrokimya fabrikalarına, keza Çiğli AOSB ve Gazimir Serbest Bölgedeki işçilere bu bakışla yöneldik. Bu havzalardaki işçilerin bir kısmı örgütsüz, kalan kısmı ise işçiden çok patronun tutumunu önemseyen sendikalarıyla birlikte gerçekte örgütsüzlüğü yaşıyorlar.

Düşük ücretler, süregiden iş kazaları ve cinayetleri, 12 saati aşan çalışma koşulları ve artık yaşamayı iyiden iyiye zorlaştıran hayat pahalılığı bir öfke birikimine yol açıyor. Buna rağmen işçi sınıfının fabrika ve sokak eylemleri örgütlemek konusunda örgütsel zafiyeti ve bilinç düzeyinin geriliği günün ihtiyaçlarının karşılanmasının önünde engel oluşturuyor. Bu durumdan açık bir şekilde faydalanan ve bu zayıflığı genişleten sendika bürokrasisi ise 1 Mayıs'ı, yasakları kabullenen teslimiyet sınırına indirmedi. Bürokratlar ortak, kitlesel ve gerçek bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesini engellemek için neredeyse her kozlarını kullandılar. Sendikal bürokrasi her yerde tepeden tırnağa aynı davranışı gösterdi: Oyalamaca, "salgın yayılmasın" bahanesine sığınma, salt fabrikada bildiri okumaya indirgenen,

fotoğraf çekmeye dayanan kutlamalar... Yürüyüş yapmaktan, pankart açmaktan çekinmeleri, basın açıklamasını dahi yap-bitir-kurtul mantığı ile örgütlemeleri tüm ülkede ve birliğimizin çalışmasının yoğunlaştığı İzmir'de, özel bir tercihin ürünü olarak, istisnalar hariç 1 Mayıs örgütlenmelerinin zayıflamasına neden oldu.

Bu duruma şaşırıyoruz. Keza son 1 senedir pandemiyle birlikte kapitalizmin tüm çirkin yüzünü ve akıldışı işleyişinin sonuçlarını yaşarken, aynı biçimde salgın süresince işçi sınıfının kazanılmış hakları bir bir tırpanlanırken sendikaların çürümüşlüğü de görmüş olduk. Tüm kısıtlı imkanlarımıza rağmen birliğimizin de içinde bulunduğu İzmir 1 Mayıs İnişiyatifi bileşenleri neredeyse bir aydır İzmir'in dört bir yanında 1 Mayıs çağrılarını yaparlarken, sendikaların neredeyse kollarını kıpırdatmadılar.

İzmir'de 30 bine yakın üyesi olan DİSK'in, 1 Mayıs'a bir hafta kala asılan üç beş afişi dışında tutarsak ne bir çağrısı ne de çalışmaları oldu. Aliğa için işçi kenti vurgusu yapanlar burada da sessiz kalmakla yetindiler.

Petrol-İş sendikasına bağlı üç büyük fabrikada, Türk Metal'in Bakır Çay Havzası, ALOSBI'de örgütlü olduğu birçok fabrikada küçük fabrika içi pratikler dışında 1 Mayıs'ın tarihsel özüne uygun bir eylemlilik açığa çıkmadı. İzmir'de 1 Mayıs'a dair ne işyerlerinde ne de kentte bir çalışma yapıldı.

Keza bu süreci birlikte örgütlenme çağrılarımız pandemi ve devletin yasakları gerekçeleriyle karşılandı. Bu gerekçeler ise sadece 1 Mayıs'a dair değildi. Toplu sözleşme süreçlerinde de, örgütlenme çalışmalarında da, sınıfa dönük her saldırının suskunlukla geçiştirilmesinde de biz bu gerekçeleri gördük ve duyduk. "Bu 1 Mayıs da böyle geçsin" akli bugün oluşan bir akıl değil. Tüm toplumun yoksulluğa itildiği, faturaların sadece işçi sınıfına ödetildiği böylesi gerici bir dönemde mücadele edilmemesi, var olan çalışma ve yaşam koşullarının daha da kötüleşmesine yol açıyor.

1 MAYIS'IN ÖZÜNE VE TARİHİNE SAHİP ÇIKMAK BİLİNCİ VE SORUMLULUĞU İLE HER YER 1 MAYIS!

Sınıf mücadelesi gerçeklikler üzerine kuruludur. Kapitalist sistem son yıllarda ekonomik krizin oluşturduğu yıkıcı faturaları işçi sınıfına ödetmekteydi. Son bir buçuk yıldır da durumu pandeminin açlık ve ölüm ikilemi ağırlaştırmıştır. Sınıf karşıtlığının bu derece derinleşmesi örgütlük ve mücadele kapasitesini arttırmanın olanaklarını büyütmektedir. Nitekim bu şimdilik kendini lokal ve sayılı direnişlerle de göstermektedir. Tam da böyle bir dönemde örgütlenecek 1 Mayıs'ın ekonomik kriz ve pandeminin sonuçlarını hedef alması, baskı ve zorbalığa karşı bayrak açması, bu hattın meşru eylemlilikler dizisi, fabrika eylemleri ve kitle-

sel-birleşik bir 1 Mayıs'la tamamlanması gerekirdi.

Ege İşçi Birliği olarak bu tablonun açığa çıkması için tüm enerjimizi harcadığımızı söyleyebiliriz. Sendikal bürokrasinin pasifliğine, polislin saldırı ve zorbalığına, pandemi önlemlerinin toplumsal mücadeleyi sindirmesine takılmadan yolumuzu yürütmek, yarını kucaklamak için güçlü ve güvenli adımlar attık.

İzmir 1 Mayıs İnişiyatifi ile birlikte mücadelenin imkanlarını oluşturup, mücadeleyi örgütlemek, binlerce afiş ve bülten ile 1 Mayıs ruhunu tüm İzmir'de oluşturmak, örgütlenme çalışması yürüttüğümüz her fabrikada bu hedefi geliştirmek için çaba harcamak gibi çok yönlü bir çalışma dönemini geride bıraktık. 1 Mayıs günü tüm çalışmamızın oluşturduğu güvenle, eylemlerimizi sınıf mücadelesinden aldığımız meşruluk ile hayata geçirdik.

1 Mayıs'ı geride bıraktık, mücadele ise devam ediyor. Tam kapanma yalanı ile devam eden süreç 22 milyon işçinin üretime ölümüne sürüklenmesi, tüm sınıf karşıtlığını açıkça toplumun her kesimine gösteriyor. Ege İşçi Birliği olarak 1 Mayıs'tan aldığımız güç ve kuvvetle yolumuzu yürümeye, mücadeleye devam edeceğiz! Tüm işçi ve emekçileri de birliğimizi büyütme, sınıfa karşı sınıf anlayışıyla fabrikalarda örgütlenmeye çağırıyoruz.

EGE İŞÇİ BİRLİĞİ
2 MAYIS 2021

Metal ve petrokimya işçileri 1 Mayıs'ı kutladı

İşçi ve emekçiler fabrikalarda, işyerlerinde 1 Mayıs'ı kutladı.

PETROKİMYA İŞÇİLERİ 1 MAYIS'İ HALAYLARLA KARŞILADI

Petrol-İş Gebze şubede örgütlü olan Novares işçileri 1 Mayıs'ı gecenin ilk saatlerinde coşkuyla karşıladılar. Gece vardiyası çıkışı fabrika girişinde bir araya gelen işçiler kartonları oyarak hazırladıkları 1 Mayıs pankartı ile eylemlerine başladılar. "Yasaklar sizin, meydanlar bizim" diyen Novares işçileri halaylarla sloganlarla 1 Mayıs'ı karşıladılar. İzmir'de Petkim ve Tüpraş'ta da 1

Mayıs eylemi yapıldı.

Petrol-İş Gebze Şubesi'nde örgütlü Trelleborg'da yapılan 1 Mayıs açıklamasında "Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın işçilerin birliği" sloganları atılarak 1 Mayıs bildirisi okundu. Bildiride 1 Mayıs'ın tarihsel önemine değinerek 1 Mayıs'ta işçilerin taleplerini sahiplenme çağrısı yapıldı.

Petrol-İş Batman ve Trakya şubelerinin örgütlü olduğu fabrikalarda da 1 Mayıs bildirisi okunarak eylem yapıldı.

METAL İŞÇİLERİ EYLEMLERİNE DEVAM ETTİ

Tam kapanma ilan edilse de işçile-

rin fabrikalarda çalışmaya devam edecekleri açıklandıktan sonra eylemlerine başlayan metal işçileri dün ve bugün de fabrikalarda açıklamalar yaparak seslerini duyurdular.

Bursa Prysmian Kablo işçileri ve Gebze Sarkuysan işçileri fabrikaları 1 Mayıs alanlarına çevirdiler. Bursa Acer Elektrik işçileri ise "Yaşasın 1 Mayıs pankartı" açarken kadın işçilerin ağırlıklı olduğu işyerinde kadın işçilerin talepleri öne çıktı. "Kıdem tazminatıma dokunma!", "Eşitlik hemen şimdi!", "Eşitsizliğe, yoksulluğa isyandayız", "Her yer Taksim, her yer direniş!", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sö-

mürüye son", "İşyerlerimizde kreş istiyoruz", "Kadın cinayetlerini durduracağız", "Yaşasın işçilerin birliği ve dayanışması" şiarlı dövizler taşındı.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü pek çok metal fabrikasında 1 Mayıs kutlandı. Metal fabrikaları şunlar:

"Çayırova Boru, CT Otomotiv, Cengiz Makine, Cem Bialelli, Cavo, Bosal, Bekaert, Baysan, Başöz, Arpek, Arfesan, Akgün Radyatör, Accuride Wheels, ABB Power Grids Elmek, Fontana Kalıp, Renta, Epta, Ejot Tezmac, Demisas, Çimsataş, HMS Makine, Hidromak"

1 Mayıs bildirisi okunarak talepler yinelenildi. 1 Mayıs'ta fabrikalarında "Kod 29'un kaldırılması ve herkese aşı" talebi öne çıktı.

2021 1 Mayıs'ı ve tekstil işçileri...

1 Mayıs pandeminin gölgesinde, baskı ve yasaklarla geride kaldı. 1 Mayıs'a aynı zamanda bu yasaklara karşı sergilenen direnişler damga vurdu.

Sözde pandemiye önlem olarak alınan "tam kapanma" kararına rağmen, işçiler kitlesel bir şekilde çalıştırılıyorlar. İşçi sınıfı tüm yaşamın yükünü omuzladığı gibi, pandeminin yükünü çekmeye ve bedelini ödemeye devam ediyor.

Tekstil ve dokuma işçileri de "tam kapanma" adı verilen süreçte iş başındalar. Hatta güvencesizliğin ve kuralsızlığın hakim olduğu tekstil sektöründeki pek çok işletmede işçiler resmi tatil sayılan 1 Mayıs günü de çalışmaya devam ettiler.

1 Mayıs geniş örgütsüz kesimlerin yanı sıra, sendikal örgütlülüğe sahip olan yerlerde de işçilerin gündemine pek taşınmadı. Mevcut sendikal yapıların, ön sürecinde de gününde de konuyu gündemlerine aldıklarını söyleyebilmek mümkün değil. Ki zaten 1 Mayıs'ın mevcut yapıları yüklediği sorumluluklardan sıyrılmak için sektörde hakim sendikalar da pandemi gerekçesine sarıldılar.

İşçi sınıfının mücadele ve dayanışma gününü tekstil işçilerine taşımak, gerek fabrikalarda gerekse de alanlarda işçileri talepleri ile buluşturarak mücadeleyi

örgütlemek, sendikal yapıların ağırlıklı kesimi için önceki yıllarda da söz konusu değildi. Sendikal yönetimlerin, bağlı oldukları konfederasyon yöneticileri ile birlikte, iktidarın verdiği izin ölçüsünde ve sınırlarında gerçekleştirdikleri göstermelik eylemler vardı yalnızca. Sendikal örgütlülüğe sahip tekstil işçileri, fabrikalarda kitlesel bir şekilde çalışmaya devam etmelerine rağmen, ne fabrikalarında eylemler gerçekleştirdiler ne de meydanlara çıktılar. Bu söylediklerimiz alanda hakim olan 4 sendika (TEKSİF, Öz İplik-İş, DİSK-Tekstil ve Deriteks) için de

geçerlidir. Tek istisnası ise, İzmir şubeye bağlı Yatsan işçilerinin fabrika içinde gerçekleştirdikleri 1 Mayıs kutlamasıdır.

Mevcut sendikal yapılar dışında, bağımsız sendikalar BATİS ve Dev Tekstil, 1 Mayıs'ı tekstil işçileri için bir mücadele günü olarak ele aldılar. Devrimci sınıf sendikacılığını rehber edinen Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası, ön sürecinde de tekstil işçilerine 1 Mayıs'ı taşıdığı gibi, milyonlar çalışırken 1 Mayıs'a yasak konulmasına karşı, bu yasakları tanımayaarak alanlarda yerini aldı, polis şiddeti ile karşıya kaldı.

2021 1 Mayıs'ı artan çok yönlü sorunlarla birlikte, tekstil işçilerinde biriken öfke ve tepkiye rağmen, sektördeki örgütsüzlüğü bir kez daha somut olarak göstermiştir.

Aynı zamanda sendikal örgütlülüğe sahip olmasının, örgütlü olmak anlamına gelmediğini de...

2021 1 Mayıs'ının tekstil ve dokuma işçileri için güncel çağrısı pandeminin daha da ağırlaştırdığı koşullarda öfke ve tepkiyi açığa çıkarmak ve örgütlenmektir.

TEKSTİL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası olarak uzun süredir SML Etiket fabrikasında örgütlenme çalışması yürütüyoruz.

Bizler DİSK Tekstil'in sendikal faaliyet yürüttüğünü öğrendiğimiz andan itibaren kendi sendikal çalışmamızı sonlandırdık. Üyelerimizin DİSK Tekstil'e üyeliğini gerçekleştirdik. Bu süreç içerisinde yetki alan DİSK Tekstil örgütlenme sürecini artık mahkeme duvarlarına sıkıştırdı. SML Etiket yöneticileri işçilere baskı yaparak üyelikten istifalarını gerçekleştirdi. Üyelikten istifa etmeyen kişileri ise hukuksuz bir şekilde işten çıkarttı. Bu zamana kadar 50'den fazla üyesi işten çıkartılan DİSK Tekstil sendikası hiçbir üyesine sahip çıkmayarak fabrika yönetimine bir söz dahi söylemedi.

28 Ocak günü SML Etiket fabrikası 3 üyemizle birlikte 22 işçiyi işten çıkarttı. 17 işçi DİSK TEKSTİL üyesiydi. Aynı şekilde ses çıkartmadan bir kenarda durdu, onunla da yetinmeyerek işçileri suçladı. Bizler ise üyelerimiz ile birlikte aldı-

Yine ihanet yine DİSK Tekstil!

ğımız karar gereğince fabrika önünde 3 Şubat tarihinde direnişe geçerek 89 gündür mücadelemizi sürdürüyoruz. SML Etiket fabrikası hiçbir şekilde DİSK Tekstil'i muhatap almazken, üyelerimiz ile birlikte SML'nin üretim yaptığı firmalar olan ZARA, H&M, DECATHLON, TOMMY ve MANGO gibi firmaların bulunduğu AVM'ler ve mağaza önünde eylemler gerçekleştirdik. Genel müdürlükleri önlerine gittik. Bu eylemlerden markaların rahatsızlık duymasından sonra SML Etiket, DİSK Tekstil ile görüşmeye başladı. Görüşme boyunca içeride hiçbir üyesine sözleşme içerisinde geçecek olan maddeleri söylemedi. SML Etiket yöneticileri ile kapalı kapılar ardında sözleşme maddeleri konuşuldu.

DİSK Tekstil açıklamasında "61 maddelik sözleşmemizi imzaladık" diyor. Bu 61 maddenin hiçbirinden işçilerin

haberleri yok. Üstüne üstlük ikramiyesiz 3 yıllık sözleşmeye imza atılmış. Bu sözleşme SML Etiket işçilerinin iradesi hiçe sayılarak yapılmıştır. İşçilerin birliğini kurmak, örgütlülüğünü oluşturmak gibi amaç gütmemektedirler. İşçilerden gelecek aidat hesapları yapılarak masa başında SML Etiket işçileri satıldı. Ortada imzalanan bir sözleşme var ama sendika sözleşme içeriği hakkında işçilere açıklama yapmayarak, "Bayramdan sonra açıklama yapacaklarını" ifade ediyor.

DİSK Tekstil'in SML Etiket'te imzalamış olduğu sözleşme ihanet sözleşmesidir. Kapı önünde direnen işçileri görmezden gelerek, atılan kendi üyelerini işe geri aldırarak bir çaba dahi göstermeyerek sözleşmeyi imzalamıştır.

-Bu ihanetçi anlayışa karşı devrimci sınıf sendikacılığı anlayışı etrafında örgütlenmeye devam edecek, mücadelemizi sürdüreceğiz.

mizi sürdüreceğiz.

-İşçilere hiçbir şekilde söz, yetki, karar tanımayan anlayışa karşı söz, yetki, karar hakkımıza sahip çıkmaya ve bu doğrultuda örgütlenmeye devam edeceğiz.

-Kapalı kapılar ardında işçileri satarak, sözleşmeler imzalayan anlayışa karşı işçilerin birliğini örgütlülüğünü oluşturmaya devam edeceğiz.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası olarak SML Etiket patronundan, yöneticilerinden ve üretim yaptığı firmalardan hesap sormaya devam edeceğiz. Sözde pandemi önlemi gerekçesi ile yasaklanmaya çalışılan, saldırıya uğrayan direnişimizi fırsata çeviren SML Etiket yöneticileri ve DİSK Tekstil ağaları hiçbir şey yapmadan duracağımızı sanıyorsa yanılıyorlar. İmzalamış olduğunuz ihanet sözleşmesinin hesabını SML Etiket işçilerine vereceksiniz.

**DEVİRİMCİ TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI
İSTANBUL TEMSİLCİLİĞİ**

AKP-MHP koalisyonu:

“Halktan çal kapitalistlere aktar” rejimi

Yöneticileri saray rejimiyle “iltisaklı” olan Türk-İş Konfederasyonu, nisan ayı açlık-yoksulluk sınırı araştırmasının sonuçlarını yayınladı. Buna göre dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken aylık gıda harcaması (açlık sınırı) 2.767,15 liraya ulaştı. Dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırında yaşayabilmesi için ise aylık 9.013,53 lira kazanması gerekirken, bekar biri için bu miktar 3.336,10 liradır.

Halen ağır işler için geçerli asgari ücret (hafif ve orta ağırlıktaki işler için oran daha düşüktür) 2 bin 825 TL’dir. Yani asgari ücret kısa süre sonra açlık sınırının altına düşecek. İşsizliğin zirve yaptığı bu dönemde asgari ücretle çalışmak, neredeyse bir ‘şans’ haline getirildi. İşsizlerin sayısındaki dramatik artışı istismar eden kapitalistler, milyonlarca kişiyi asgari ücretten de düşük bir paraya çalıştırıyorlar.

Hal böyleyken “128 milyar dolar nerede?” sorusunun altında kalan rejim, ‘fitratına uygun’ işlerde çıtayı yükseltiyor. Perinçekçi Vatan Partisi’nin desteklediği AKP-MHP koalisyonu, yağma ve talanın kapsam alanını son sınırına kadar genişletmek için yeni adımlar atıyor. Beka sorunu yaşarken geliştirdiği yeni hamle ile artık açıkça halktan haraç toplayıp kapitalistlere aktarma sürecini başlatıyor.

“İLLEGAL KAYNAKLAR” OLMADAN AYAKTA DURAMAYAN REJİM

Yağma ve talandan beslenen gerici-faşist rejimin çarklarının dönmesi için, ‘yasal’ kapitalist sömürden alınan pay yeterli olmuyor. Zira böylesi rejimler farklı alanlarda kullanmak için trol, tetikçi, yandaş vb. bindirilmiş kıtlar beslemeden ayakta duramazlar. Legal sömürü kaynakları yetmeyince, illegal kaynakların oluşturulması zorunlu oluyor. Nitekim rüşvet, yolsuzluk, haraç, adam kayırma, özelleştirme adı altında talan, usulsüz ihaleler, kara para aklama ve buna benzer birçok kirli kaynak yaratılarak, rejimin çarkları bugüne kadar döndürüldü.

Tayyip Erdoğan başbakan olduğu ilk dönemlerde “Benim görevim Türkiye’yi pazarlamaktır” gibi bir laf etmişti. 19 yıldır buna uygun icraatlar yaptı. Özelleştirme adı altında kamu birikimlerinin yağmalanması ANAP hükümeti döneminde başlatıldı. Buna karşın AKP’nin başa getirildiği döneme kadar yapılan

özelleştirmeler yine de sınırlı kalmıştı. Zira işçi sınıfının bu talana karşı geliştirdiği direniş, sermaye hükümetlerinin hızını kesiyordu. Pervasızlıkta sınır tanımayan AKP ise, hiçbir engele takılmadan bütün kurumları sattı. Bu yağmadan hem TÜSİAD kodamanları hem AKP’nin eteklerinde semiren talancı şirketler payını aldı. Fitratına uygun olarak AKP şefleri de, yandaş şirketleri aracılığıyla yağmadan nasıplandılar.

Bu rejimin bir diğer illegal rant kaynağı, ülkenin dört bir yanında hazine arazilerinin TOKİ eliyle betonla kaplanmasından sağlandı. Hiçbir yasaya, kurula, denetime tabi olmayan TOKİ, bizzat AKP şefine bağlıydı. Bu alandan sağlanan rantın miktarı bilinmese de devasa boyutlarda olduğu bir sır değil. 19 yıldır ülkenin dört bir yanına batırdığı vantuzlarıyla kaynakları çekip alan AKP gericiliği, bu alanda da bir sınıra dayanmış görünüyor. Nitekim artık gündeme yerleştirilen Kanal İstanbul projesi ile devasa bir vurgun yapmayı hedefliyor. Ömrü bu projeyi uygulamaya yeterse, gerici-faşist rejimin şefleri vurgundan büyük paylar alabilecekler. Tabi rant miktarı çok büyük olduğundan, sarayın dalkavukları da yağmadan paylarını alacaklar.

KAMU TAŞINMAZLARI DA SATILIYOR

Saraydaki lüksün/şatafatın devamı için büyük kaynaklar harcanırken, rejimden beslenen asalaklar ordusu ile on binlerce cihatçının finanse edilmesi de devasa kaynaklar gerektiriyor. Son dö-

nemde maaş almayan cihatçıların Ankara’daki efendilerini protesto ettiklerine dair haberler çıkıyor. İstanbul, Ankara gibi büyükşehir belediyelerinin sağladığı ranttan da yoksun kalan AKP-MHP rejimi, agresif bir şekilde kaynak arıyor.

Bu yöndeki son hamle Hazine ve Maliye Bakanlığı Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’ndan geldi. Geçen hafta bir açıklama yapan bu kurum, çok sayıda taşınmazı satışa çıkardığını ilan etti. Yapılan duyuruya göre satılacak taşınmazlar Ankara Sincan, Kayseri Kocasinan, İstanbul Tuzla, Erzurum Pasinler, Afyonkarahisar İhsaniye, Kahramanmaraş Göksun, Tokat Turhal’da bulunuyor.

Bu hamle ile yeni rant kaynakları sağlanmaya çalışıyorlar. Kanal İstanbul projesinden büyük vurgun bekliyorlar, ancak bu henüz güvence altına alınmış değil. Rejimin ömrü projeyi gerçekleştirmeye yetmeyebilir. Ya da ciddi bir tepkiyle karşılaşarak rejimin kendisi geri adım atar ya da projeyi bir süreliğine ertelemek zorunda kalabilir. Bu durumda elde kalan son kaynak olarak kamu taşınmazlarını satacaklar. Açtıkları ihaleler alıcı bulursa, ardından yenileri de açılacaktır.

FATURA HALKA MİLYARLAR ŞİRKETLERE

Toplumu 18 gün boyunca evlere kapatan “yerli ve milli” iktidar işsizleri, yoksulları, geçim sıkıntısı çekenleri kendi kaderlerine terk ediyor. Bu kapanma için kaynak ya da başka bir yardım ayırmamışlar. Zira onlar için saraydaki sefa-

tin finansmanı, yandaşların, medyadaki tetikçilerin beslenmesi, cihatçıların maaşları gibi kalemler çok daha önceliklidir.

On milyonları sefaletle sürükleyen sermaye iktidarı, buna rağmen yandaş şirketlere kıyaklar sağlamaya devam ediyor. Bu konudaki son icraatı, Elektrik Piyasası Kapasite Mekanizması Yönetmeliği Taslağı’na dayanarak şirketlere milyarlar aktarma kararı oldu.

Buna göre, “pandemi sürecinde yaşadıkları zorluklar” nedeniyle şirketlere 3 milyar TL ‘yardım’ yapılacak. Peki, iflas batağına saplanan, Merkez Bankası’nın kasalarını boşaltan gerici-faşist iktidar bu parayı nereden bulacak? Müflis bir iktidar nasıl oluyor da milyarlar dağıtabiliyor? Bunun için kestirme bir yol bulmuşlar: 3 milyarı yandaş şirketlerin kasalarına aktaracaklar, elektrik faturalarına yansıtarak da halktan tahsil edecekler. Bu arada 2018’den bu yana, yine bu aynı şirketlere toplam 5 milyar 600 milyon TL aktarılmıştır.

Perinçekçi dalkavuklar desteğindeki AKP-MHP koalisyonu, artık açık bir şekilde halkı soyup parayı şirketlere aktarmaktadır. Yani devletin gücünü kullanarak halktan haraç alıp şirketlerin kasalarını dolduruyor. Sermaye iktidarı bu ‘faturalı soygun’ rezaletine yeni başlamadı. Ama artık bunu ilan ederek yapacak kadar pervasızlaşmıştır. Belirtmek gerekiyor ki, rejimin bu küstahlığı işçilerin, emekçilerin halen sessiz olmalarından ileri geliyor. Emekçiler bu soyguncu takımının yakasına yapışana kadar, yazık ki bu çark dönmeye devam edecek...

Saray rejiminin salgında akıl almaz tutumu devam ediyor

Ülkede koronavirüs salgını korkunç boyutlara ulaşmış durumda. Sermayenin sefil çıkarlarını ön plana tutan AKP-MHP iktidarı yüzünden, her gün yüzlerce insan can vermektedir. Yaşanan bu toplu katliamdan zerre kadar rahatsızlık duymayan saray rejimi, sıra sermayenin çıkarlarını zedeleyecek bir duruma geldiğinde alınan göstermelik önlemleri daha da genişletmek zorunda kaldı. Son kabine toplantısında açıkladığı 18 gün "tam kapanma" kararının gerisinde yine sermayenin çıkarları ve istemleri vardır.

AKP şefi Erdoğan'ın, ne yapıp edip Avrupa'ya yetişmek ve yaz aylarına kadar vaka sayılarını düşürmek gerektiğini vurgulamasının altında yatan temel kaygı, turizm sektöründe yaşanacak olası bir olumsuzluğun göze alınmaması yatmaktadır. Zira şimdiden Almanya Türkiye'yi riskli ülkeler arasına almış, Rusya ise Türkiye'ye uçuşlarını iptal etmiştir.

"TAM KAPANMA" DAN ANLADIKLARI NE?

İktidarın salgında kendine kılavuz edindiği temel politika, kapitalistlerin çıkarlarını ön planda tutmak, onların dediğini iki etmemektir. Bu nedenle salgının başından itibaren, gerçekleri hasıraltı ederek algıyı yönetmeye çalışan gerici-faşist iktidar, işçi ve emekçileri yıkıma uğratmıştır. İşçileri açlıkla sınayarak, ölüm pahasına çalışmak zorunda bırakmış ve böylelikle dünyayı altüst eden salgında dahi kapitalistlerin servetlerini büyütmesine vesile olmuştur. AKP şefi Erdoğan, her defasında bununla övünmekte ve toplumda yaşanan acıları görmezlikten gelmeye devam etmektedir.

İktidar için sanayide işlerin tıkırında gitmesi kendi başına yeterli değildir. Ayrıca yaz aylarının yaklaşmasıyla beraber turizm sektöründe yaşanacak canlanma üzerinden, özellikle yabancı turistlerin bırakacağı döviz de önem arz etmektedir. Bu nedenle dünyaya, ülkede salgının kontrol altına alındığı imajı verilmeye çalışılmaktadır. Bu nedenle, Ramazan ayını vesile eden gerici-faşist iktidar üretim, maliyet, inşaat, lojistik gibi alanları dışta tutarak, 1 Mayıs'ı da kesecek şekilde, 29 Nisan'dan başlayarak 17 Mayıs'a kadar "tam kapanmaya" gitmiştir.

Fakat iktidarın anladığı "tam kapanma" ile gerçeği arasında uçurum var. Sal-

gın önlemek için, bilim insanları, sağlık emekçileri, ilerici, muhalif ve devrimci güçler bir yıldır tam kapanma talebini usanmadan dillendiriyorlar. Fakat bu talep, gerekli ihtiyaçları devlet tarafından karşılanmak koşuluyla toplumu ekonomik ve sosyal açıdan tam olarak kapatmak şeklinde ileri sürülmüştür. Tam kapanma, en zorunlu işler dışında hiçbir fabrika ve işyerinin çalışmadığı, hiç kimsenin evinden çıkmadığı ve günlük ihtiyaçlar için dışarıya çıkarılanların denetlenmeye tabii tutulduğu bir durumdur. Ekonomik olarak da toplumun herhangi bir kesimi mağdur edilmeden devletin tam desteğinin sağlanması ve işçilerin, emekçilerin ücretli izine çıkartılmasıdır.

Bunların hiçbirini yapılmazken, Erdoğan karşımıza çıkıp "tam kapanma" diyerek toplumu yanıltmıştır. Sermaye devleti ve dümenindeki gerici-faşist AKP-MHP iktidarı, sermayenin çıkarları uğruna işçi-emekçilerin yaşamlarını tehdit etmekten geri durmayacağını açıkça ilan etmiştir. İşçileri Bakanı'nın açıklamış olduğu "Sokağa Çıkma Kısıtlamasından Muaf Yerler ve Kişiler Listesi" kırk üç maddeden oluşuyor ki, bu neredeyse toplumun yarısını kapsamaktadır. Ayrıca hiçbir sosyal hizmet paketinin açıklanmaması, gündelik işlerde çalışanların ve kapanmadan kay-

naklı çalışmayacak olanların açlığa terk edilmesi anlamına gelmektedir.

FABRİKALAR MERKEZ ÜSSÜ OLMUŞKEN...

Gerici-faşist iktidarın duyurduğu "tam kapanma" safsatası, "çarklar dönsün, ölen ölsün" zihniyetinin sürdürüldüğünü göstermektedir. Fabrikaların salgının merkez üssü olduğu açıkken alınan bu önlemlerin hiçbir tutar yanı yoktur. Milyonlarca işçi ve emekçi virüsle baş başa bırakıldıktan sonra bunun adı "tam kapanma" olmaz. İşçiler servislerle veya toplu taşımalarla işe gitmeye, yan yana çalışmaya ve birlikte yemek yemeye devam edecekler. Ayrıca işçilerin aile fertleri ne kadar eve kapatılmaya çalışılsa da virüs fabrikalardan evlere taşınmaya ve bulaşmaya devam edecektir. Dolayısıyla iktidarın bu insafsız ve akıl almaz tutumu yüzünden işçi ve emekçiler kırıma uğramaya devam edeceklerdir.

TAM KAPANMA İÇİN!

Alınacak önlemlerin kuşkusuz salgının yayılmasında bir etkisi olacaktır. Ancak burada asıl mesele, alınan önlemlerin yetersizliği ve salgının toplumda özellikle işçi ve emekçilere olan etkisinin devam

edecek olmasıdır. Burada salgına karşı toplumun sağlığının korunması değil, sermayenin çıkarları ön plandadır. İşçi ve emekçiler yetersiz önlemler yüzünden ölmeye devam edeceklerdir. Kalanlar da yaşanan gelir kaybından dolayı büyük bir açlık ve yoksullukla yüz yüze kalacaklardır. Koronavirüs salgınının gerçek anlamda önlenmesi, toplumun çıkarları bir avuç sermayedarın çıkarlarının üstünde tutan politikalar ile mümkündür. Bu da zorunlu haller dışında üretimin durdurulması, işçi ve emekçilere gelir güvencesinin sağlanması, yaygın test ve aşının devreye sokulmasıyla olur. Ancak sermayenin vurucu gücü AKP-MHP iktidarının bu tür bir yaklaşımı gündemine alması, konumu itibarıyla mümkün değildir.

Bu durumda, işçi ve emekçilerin yaşamını hiçe sayan sermaye diktatörlüğüne de onun demir yumruğu Erdoğan ve AKP'sine de gerçek "pandemi önlemi" olabilecek bir "tam kapanma"yı göstermek işçi sınıfına düşmektedir. Zira kapitalizmin çarklarının dönüp dönmeyeceğini belirleyecek olan, dolayısıyla yaşamını ve sağlığını koruyabilecek olan yegane güç işçi sınıfının bizzat kendisidir. İşçi sınıfının mücadele alanlarına çıkması, çıkarlarını savunması, toplumun diğer tüm kesimlerinin mücadelesini de etkileyecektir.

Sömürgeci devletin Güney Kürdistan operasyonu

Türkiye kapitalizminin karşı karşıya kaldığı büyük açmazlar, AKP-MHP faşist blokunu fazlasıyla bunaltmış durumda. Ağırlaşan çok yönlü krize, uluslararası ilişkilerde çöküşe, derinleşen sosyal eşitsizliğe ve büyüyen sosyal hoşnutsuzluğa vb. karşı herhangi bir çözümden yoksun olan iktidar, devlet terörünü ayakta kalmanın temel aracı haline getirmiş bulunuyor. İçeride ve dışarıda zorlandıkça, meşruiyeti ve toplumsal desteği zayıfladıkça, çıplak zora daha fazla başvurmak zorunda kalıyor.

Çıplak zorun hedefi ise her zaman olduğu gibi Kürt halkı, ilerici ve devrimci akımlar ile toplumsal muhalefettir. AKP-MHP faşist iktidarı Kürt halkına ve hareketine güçlü bir darbe indirmek hedefiyle daha dün Garê operasyonu başlatmış ancak geri çekilmek zorunda kalmıştı. Bu hezimetin intikamını almak istercesine, HDP üzerinden Kürt halkına yönelik zorbalık ve tutuklama terörü devam ediyor. Kobanê davası da bunun bir parçası. Kürt halkına düşmanlık ve HDP üzerinden topluma şovenizm zehri akıtmak eşliğinde toplu tutuklama operasyonları, işkence ve cinayetler sınır ötesi kanlı operasyonlarla el ele gidiyor.

İktidar, ABD emperyalizminin şefinden beklediği görüşme sonrası Güney Kürdistan topraklarına askeri hareket başlattı. Metina bölgesinde başlatılan operasyon Zap, Avaşin ve Basyan bölgelerini kapsayan geniş bir alanı hedef aldı. Bölgedeki Kürt kaynakları tarafından, PKK gerillalarına ait mevzilerin bombalandığı, bölgeye helikopterlerle askerler indirildiği ve kara hareketinin başlatıldığı bildirildi.

Sermaye iktidarı tarafından ise saldırının "dost ve müttefiklerin koordinasyonu" yapıldığının altı çizildi. Savunma Bakanı Hulusi Akar, "Pençe Şimşek" ve "Pençe Yıldırım" adını verdikleri saldırıyla, "400'e yakın hedefin kara ateş destek vasıtalarıyla, 60'tan fazla hedefin ise Hava Kuvvetleri unsurları tarafından etki altına alındığını" ileri sürdü.

KAZANIMLARIN YOK EDİLMESİ VE EMPERYALİZMİN DESTEĞİ

Saldırının Ermeni kıyımının yıldönümüne denk gelmesi rastlantı mı yoksa bilinçli bir tercih mi bilinmez. Ama Ermeni halkına yapılanı mümkün olsa Kürt

halkına da yapmak isteyeceklerine kuşku yok. Zira onun bütün bir tarihi bunun kanıtıdır. Kürt halkı cumhuriyet tarihi boyunca birçok kez kıyım ve katliamla yüzyüze kaldı. Türk devleti bu imha saldırılarıyla sorunu çözebileceğini sansa da, her defasında Kürt halkının eşitlik ve özgürlük özlemine çarptı. Ama büyük bir kin ve düşmanlıkla katliamcı-inkarcı çizgiyi sürdürdü. Sömürgeci rejimin iddialarına bakılırsa, neredeyse 40 yıldır PKK önderliğinde yürütülen ulusal uyanış ve mücadele karşısında her yıl "zaferler" kazanılıyor, "teröristler inlerinde yok ediliyor." Şovenizm zehri eşliğinde bu yalanlar bıkmadan tekrarlanıyor. Dün aynı şey Garê operasyonu vesilesiyle yapıldı. Şimdi yenisi sahnede.

Türkiye kapitalizmi ve onun iktidar dümenini elinde tutan AKP-MHP iktidarı çok zor bir dönemden geçiyor. Sayısız çözümsüz sorun birikmiş durumda. Ağırlaşan ekonomik ve siyasal krizi dış politika alanındaki hezimet tamamıyor. Aylardır merakla beklenen Biden'ın telefonunun ertesi gün açıklanan "Ermeni soykırımı" ilanı bunu ayrıca ağırlaştırdı. Böyle bir dönemde sömürgeci Türk devleti, adeta çaresizliğini Kürt halkının kazanımlarını bölgesel düzeyde yok ederek gidermeye çalışıyor. İçeride büyüyen toplumsal hoşnutsuzluğu, patlamadan denetim altına almak için, öteki şeylerin yanı sıra şovenizm-ırkçılık zehriyle emekçileri sersemletmek ve bölmek istiyor. Öte taraftan tarihsel gericilik birikimiyle Kürt halkının tüm kazanımlarını yok etmek için saldırıyor.

Sömürgeci Türk devletinin, Kürt halkı başta olmak üzere tüm ilerici toplumsal muhalefetin ezilmesini hedefleyen saldırıları her zaman ABD, AB ve NATO

güçlerinin desteğini almıştır. Emperyalistler Kürt halkına ve devrimcilere karşı işlenen tüm suçların doğrudan ortağıdır. Mazlum Kürt halkının eşitlik ve özgürlük mücadelesinin de düşmanıdır. Emperyalizmin tarihi, mazlum halkları köleleştirme ve onlara boyun eğdirme tarihidir. Bugün de yapılmakta olan budur. Son yıllarda Güney Kürdistan ve Rojava'ya yönelik saldırılara emperyalizmin tam desteği vardır.

Ortadoğu'da karşı karşıya gelmiş olan emperyalist güç odakları, bölgede önemli bir güç haline gelen Kürt hareketleriyle ilişki kurarken, bunu emperyalist çıkarları uğruna yapmaktadır. Onların derdi Kürtlerin özgürlüğü değil, sadece bölgedeki çıkarlarıdır. Kürtlere destek de buna hizmet ettiği ölçüde mümkündür. Emperyalistler her dönem Kürt halkının yaşadığı yıkım ve katliamları kendi kirli ve kanlı çıkarlarına alet ettiler. Emperyalist çıkarları için Rojava'da Kürt hareketiyle "dost ve müttefik" olan ABD, öte taraftan PKK'yi tasfiye etmek için Türk devletine her türlü desteği sunuyor. PKK yönetim kadrolarının tutuklanması-imhası için ödülleri koyuyor. Kürt halkına kusturulan kanın sorumluluğunu taşıyor, suç ortaklığını yapıyor.

KÜRT HALKIYLA OMUZ OMUZA OLMA SORUMLULUĞU

Saldırıyla sadece gerilla güçleri değil, Kürt halkı ve bölgesel kazanımları da hedef alınmaktadır. Gerillanın tasfiyesi üzerinden Kürt halkının eşitlik ve özgürlük istemi boğulmak, Kürdistan'ın tüm parçalarındaki kazanımları yok edilmek istenmektedir. Kürt halkını ve kazanımlarını hedef alan bu kudurgan saldırganlık

bugüne kadar düzen muhalefetinin de tam desteğini aldı. Kürt düşmanlığı hep iktidar ile muhalefetin anlaşıp birleştiği temel konulardan biri oldu. Bu kirli birlik ve bunun ürünü saldırganlık, toplumda büyük bir yıkım yarattı, halklar arasında ki düşmanlığı derinleştirdi.

Özellikle de 7 Haziran 2015 seçimlerinden sonra Kürt halkına, hareketine ve kazanılmış mevzilerine yönelik tırmandırılan kirli savaş, bunu tamamlayan provokasyonlar ve katliamlar, sadece gerici-faşist iktidarın Kürtlerin kazanımlarını yok etme konusundaki gözü dönmüşlüğünü değil, aynı zamanda iktidarını korumak için her türlü vahşete yönelebileceğini de göstermektedir.

AKP-MHP iktidarının hesaplarını boşa çıkarmanın ve geri adım attırmanın yolu, Kürt halkıyla gerçek bir mücadele birliği örmekten, kazanımlarını kalıcılaştırmasına omuz vermektir, işçi sınıfı başta olmak üzere tüm toplumsal mücadele dinamiklerini birleşik bir güç olarak harekete geçirmekten geçiyor. Bu, toplumu sersemleten ırkçı-gerici zehrin ve halklar arası düşmanlığın panzehri olacağı gibi, zorba iktidara geri adım attırmanın da biricik yoludur.

Dolayısıyla Kürt halkına ve hareketine karşı içeride ve dışarıda sürdürülen sistemli "siyasi soykırım" saldırısı karşısında, ilerici ve devrimci güçleri büyük bir sorumluluk beklemektedir. Kürt halkı ve hareketiyle omuz omuza eylemli dayanışma içinde olmak, her yol ve yöntemle Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesinin haklılığını Türkiye işçi sınıfına ve emekçilerine anlatmak, onları Kürt halkının yanında taraf haline getirmek görevi ve sorumluluğudur bu.

Dünyanın dört bir yanında 1 Mayıs

İşçi sınıfının Uluslararası Birlik Dayanışma ve Mücadele Günü 1 Mayıs, bir yıldır süren koronavirüs salgınının ağır ve bunaltıcı koşullarına rağmen, dünyanın dört bir köşesinde yürüyüş ve mitinglerle kutlandı.

Kapitalist emperyalist krizin pandemi ile daha da derinleştiği günümüzde, koronavirüs (Covid-19) salgını, ekonomik ve ekolojik kriz, yoğunlaşan devlet terörü, tırmanan ırkçılık ve faşizm, emperyalist savaşlar, iklim krizi ve çevrenin tahribatı, kadına şiddet ve kadın cinayetleri, sosyal ve demokratik haklara saldırılar, kitlesel işsizlik, yoksulluk, yoğun emek sömürüsü, sınıfa yönelik saldırılar artarken, dünyanın dört bir yanında işçi sınıfı ve emekçiler tüm bunlarla mücadele ve savaşma kararlılığını sergiliyor.

Geçtiğimiz yıl sendikalar salgın bahanesiyle sokağa çıkmayarak 1 Mayıs'ları çevrim içi etkinlikler şeklinde geçiştirmişlerdi. İşçi sınıfı ve emekçiler bu yıl 1 Mayıs'a sahip çıkarak, onu özüne yaraşır şekilde bir mücadele gününe çevirdi. Bir kez daha kızıl bayrakların dalgalandığı sokaklarda sadece günlük talepler değil, işçi sınıfının devrim ve sosyalizm şiarları çinildi.

Almanya'da "Dayanışma Gelecektir" sloganı altında Alman Sendikalar Birliği (DGB) bürokratlarının 1 Mayıs çağrısı ile yapılan kutlamalar çerçevesinde pek çok kentte yürüyüşler yapıldı. Sadece mitinglerle yetinildi. Ancak çok sayıda kentte ilerici, devrimci güçler sendikanın sadece mitinglerle yetinmesini eleştirerek yürüyüşler de düzenlediler. Essen kentinde faşistlerin 1 Mayıs'ta eylem yapmak istemesine karşı binlerce kişi eylem yaptı. En kitlesel 1 Mayıs eylemleri Berlin başta olmak üzere Hamburg ve Frankfurt'ta gerçekleşti. Burada gerçekleşti-

rilen binlerce kişinin katıldığı devrimci 1 Mayıs yürüyüşlerine saldıran polis ile göstericiler arasında saatlerce süren çatışmalar yaşandı.

Berlin'de 10 bin kişi bisikletleriyle gösteri yaptı. Akşam saatlerinde gerçekleşen "kızıl 1 Mayıs" gösterilerine 30 bin kişinin katıldığı bildirildi. Gösterilerde kira tefeciliği, ücret kesintileri, demokratik hakların kısıtlanması, krizin yükü, Sosyal Yardım kurumu Harz-4 ve hükümetin kriz ve pandemi politikaları protesto edildi.

Fransa'da 1 Mayıs 2021, yine sokaklarda ve meydanlarda mücadeleciler bir şekilde kutlandı. Ülke genelinde 300'e yakın miting ve gösterilerle kutlanan 1 Mayıs en kitlesel katılımı Paris'te gerçekleştirdi. Lyon, Nantes, Lille ve Toulouse'da da gösteriler düzenlendi. Paris ve Lyon'da protestocularla polisler arasında çatışmalar yaşandı. İçişleri Bakanlığı ülkedeki miting ve yürüyüşlere 106 bin kişinin katıldığını açıkladı.

Bu yıl 1 Mayıs yürüyüşlerine daha

fazla gencin katıldığı dikkat çekti. Macron yönetiminin pandemi ve kriz politikaları, derinleşen sefalet, işsizlik sigortası reformu protesto edildi.

İspanya'da bu kez ülke genelinde 80'den fazla gösteri yapıldı. Tersanelerin kapanması nedeniyle işsizliğin çok yüksek olduğu ve özellikle Airbus işçilerinin işyerleri için mücadele ettikleri Puerto Real'de de 1 Mayıs'ta gösteri düzenlendi.

Fas'ta "karantina" bahanesiyle gösteriler yasaklandı. Buna rağmen özellikle Kazablanka ve Tangier'deki fabrikalarda çalışan işçiler, devrimci öğrenciler, genç işsizler ve öğretmenler protestolar düzenlediler. Her türlü eylem acımasızca bastırıldı, göstericiler ve gazeteciler gözaltına alındı. Sendikaların tepesine çöreklenmiş bürokratlar 2012'den itibaren tüm Mayıs gösterilerini iptal etmiş olsalar da, tabandan örgütlenen kitleler, hükümetin ekonomik ve sosyal politikasına karşı talepleri için yürümek konusunda kararlılıklarını sürdürdü.

Latin Amerika'da Covid-19 kısıtlamalarına rağmen Meksika, Venezuela, Küba, Arjantin, Paraguay ve Bolivya'nın da bulunduğu pek çok ülkede işçiler sokaklara döküldü. Kolombiya'da bu yıl uluslararası mücadele gününde yasaklar, polis operasyonları ve askeri operasyon tehditlerine karşı ulusal grev devam etti. Brezilya'da, iki hafta içinde 800 binden fazla korona vakaları dolayısıyla, gösterilerin odak noktası sağlığın korunması için mücadele oldu. Faşist devlet başkanı Jair Bolsonaro'nun destekçileri provokatif gösteriler düzenledi.

Güney Kore, Endonezya ve Filipinler'de yüzbinlerce kişi sokaklarda gösteri ve mitingler düzenledi. Korona salgını bile bu ülkelerde işçi sınıfının uluslararası mücadele gününde kızıl bayrakları dalgalandırmasını engelleyemedi.

Filipinler'de polis, Manila'daki geleksel 1 Mayıs alanını ani bir kararla kordon altına almıştı. Ama KMU sendikası mitingi çok geniş bir katılımı başka bir meydana gerçekleştirdi. Daha iyi sağlık güvencesi, daha fazla ücret ve istihdam sağlanması gibi talepler yükseltilirken, Duterte rejiminin ilerici ve komünistlere karşı acımasız baskısı ve Çin özel ekonomik bölgelerinin kurulması da protesto edildi.

Koronavirüs, **Endonezya'da** da gündemdedi. Başkent Cakarta'daki bir mitingde protestocular, salgında can kayıplarını sembolize etmek için sokaklara sembolik mezarlar koydular.

Myanmar'daki askeri darbeye karşı süren direniş hareketi, anlık gösteriler ve sokaklarda hızlı yürüyüşlerle taktiklerini değiştirdi ve böylece polis gelmeden önce ortadan kayboluyorlar. Tutuklamalara rağmen, göstericiler 1 Mayıs'ta şiddetin en yoğun olduğu Monywa kentinde toplandı ve "Monywa yönetilemez" yazılı dövizler taşıdılar.

Bangladeş Başbakanı "Bu yıl Bangladeş'teki bu tarihi günün sloganı 'İşçiler ve işverenler Mucib yılında ülkeyi yeniden inşa etmek için el ele verecekler'" diyerek sınıfları uzlaştırmaya dönük vaatler verirken, sokaklarda özellikle militan tekstil işçi sendikaları tarafından gösteri-

ler düzenlendi.

Tayvan'da sendika ve demokratik kitle örgütlerinin düzenlediği 1 Mayıs etkinliklerine çok sayıda sektörden işçi ve sosyal hizmet ve sağlık emekçilerinin yanı sıra çok sayıda emekli de katıldı. Taipei'de düzenlenen etkinliğin ana gündemi "ücret artışı" ve "yıllık ek ödenek güvencesi" oldu. Yapılan konuşmalarda taleplerini dile getiren işçi ve emekçiler birlik olma çağrısı yaptılar.

Rusya'da yasağa rağmen Moskova'da yaklaşık 2 bin kişi gösteride bir araya geldi. Polis gösteri için başvuran kişiyi tutukladı. Göstericiler II. Dünya Savaşı'nda Stalin'in yardımcısı olan Georgy Zhukov'un ve Marx'ın anıtlarına çiçek koydular.

Yunanistan'da 1 Mayıs ülke genelinde kutlandı. İktidar partisi Yeni Demokrasi'nin (ND) işçi sınıfının kazanımlarına karşı saldırıları, 10 saat çalışmayı yasaltırma çabaları protesto edildi.

İtalya'nın Torino kentinde binlerce kişi 1 Mayıs'ta kızıl bayraklarla yürüdü. "Sağlık krizi, toplumsal kriz, ekolojik kriz... Kendimizi kurtarmak için sistemi değiştirmeliyiz!" şiarlı pankart taşıyan kitle yollarında Başbakan Mario Draghi'nin maketiyle birlikte bir oyuncak giyotinle yönetimi protesto etti. 1 Mayıs'ın resmi kutlamalarının düzenlendiği belediye binasına ulaşmak isteyen göstericiler engellemek isteyen polis yürüyüşüne saldırdı.

Resmi kutlama pandemi nedeniyle sendika başkanları ile belediye başkanının bulunduğu sınırlı katılımı belediye binasında gerçekleşti.

Belçika'da 1 Mayıs kutlamaları kapsamında çeşitli etkinlikler gerçekleştirildi. Brüksel'de büyükşehir belediye binası önünde toplananlar geleneksel 1 Mayıs

yürüyüşüne katıldı. Yüzlerce kişi Bois de la Cambre parkında toplandı. Polis, koronavirüs salgınıyla mücadele tedbirlerine uyulmadığı gerekçesiyle parkı boşaltmak için TOMA'lar, gazlar ve coplarla eyleme saldırdı.

İsviçre'de sendikaların bazı yerlerde merkezi gösteri yapmama kararına karşı, işçi ve emekçiler daha iyi bir yaşam ve daha iyi bir ücret talep ederek, 16 bölgede sokağa çıkarak, pandemi fırsat olarak kullanan sermayenin saldırılarını protesto ettiler, ekonomik krizin faturasını ödemeyeceklerini, hakları için mücadele edebileceklerini haykırdılar.

İran'da 1 Mayıs "İş, ekme, özgürlük", "Haklarımız için mücadeleye, bize katılın", "Yaşasın işçiler, kahrolsun sömürrenler" şiarları altında Tabriz, Sanandaj, Saqez, Tehran, Kermansah, Mashhad, Esfahan, Tahran olmak üzere çok sayıda ilde kutlandı. Tahran'da 1 Mayıs gösterisinde çok sayıda kişinin gözaltına alındığı öğrenildi.

İsveç'in başkenti Stockholm'de 1 Mayıs'ta yürüyüş düzenlendi. Yürüyüş Covid-19 kısıtlamalarına yönelik protesto gösterisine dönüştü. İzinsiz gösteri nedeniyle polis saldırdığı eylemde çatışmalar yaşandı.

Avustralya'nın başkenti Viyana'da da binin üzerinde kişinin katıldığı bir miting gerçekleşti. Gösteride polis ve göstericiler arasında çatışma çıkarken gözaltına alınanlar oldu.

1 MAYIS'A DİRENİŞ VE GREVLERLE GİREN İŞÇİLER...

Fransa'da Renault Group otomotiv şirketi, Morbihan bölgesine bağlı Caudan kentindeki Fonderie de Bretagne fabrikasını satma kararı alması üzerine işçiler

direnişlerini sürdürüyor. Fabrikada şu an işyerini kaybetme riski olan 400'e yakın işçi bulunuyor. Üretimi durduran işçiler, 1 Mayıs'ın ön günlerinde üç gün fabrikaya erişimi engellemiş, fabrika yöneticilerini rehlin tutmuş, görüşme taleplerine olumlu yanıt almaları üzerine tekrar serbest bırakmıştı. İşçilerin işyerlerinin korunması için kurtarma fonu oluşturulacağı vaatlerinde bulunulmuştu.

Arjantin'de pandeminin en ağır yükünü çeken sağlık çalışanları da 1 Mayıs'ta iş bırakanlar arasında. Sağlık çalışanları hükümetin yetersiz maaş zammını protesto etmek için günlerdir eylemlerini sürdürürken ülkenin en büyük petrol tesisine giden yolu kapattı. Sağlık çalışanları, hükümetin Nisan 2022'ye kadar taksitle ödenecek yüzde 53 maaş artışını reddediyor.

Sağlık çalışanları enflasyon nedeniyle derhal ödenmesini istedikleri yüzde 40 zamlı maaş talep ediyorlar. Sağlık emekçileri iki aydır grev yapıyor.

Vaca Muerta'da petrol ve gaz çıkarılan 30 bin kilometrekarelik devasa sahada devlete ait tesis, Arjantin'in petrol üretiminin yüzde 13'ünü karşılıyor.

Sudan'da da doktorlar 1 Mayıs'a grev ile girdi. Çalışma koşullarına karşı Hartum ve Güney Darfur bölgesindeki hastanelerdeki çalışan doktorlar greve çıkmıştı.

Kanada'nın Montreal kentinde Kamu Çalışanları Sendikası (CUPE) üyesi yaklaşık 1150 liman işçisinin çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve ücret artışı talepleri ile 13 Nisan'da başlattıkları süresiz grev devam ediyor. Ülkenin en büyük ikinci limanındaki faaliyetler grev nedeniyle fiilen durma noktasına geldi.

Hollanda'da da demiryolu işçileri 1

Mayıs'a grevle girdi. Grev nedeniyle Utrecht, Amersfoort, Amsterdam ve Alkmaar kentlerinde seferler iptal edildi

Kolombiya Devlet Başkanı Ivan Duque hükümetinin "Sürdürülebilir Dayanışma Yasası" adı verilen vergi reform paketine karşı günlerdir süren grev ve eylemlerle girilen 1 Mayıs'a katılmıyorsa da, işçilerin maaşına göz diken iktidar en az üç milyon asgari ücretli işçiden vergi almayı ve bu kapsamda 6,8 milyar dolar vergi toplamayı hedefliyor.

İşçi sınıfına karşı gerçekleşen bu saldırı başkent Bogota'da kitlesel eylemler ve grevlerle protesto ediliyor. Ülkede ulusal grev kararı alınırken birçok kentte polis eylemlere saldırdı, çok sayıda grevci gözaltına alındı, geçtiğimiz günlerde de saldırılarda bir kişi yaşamını yitirmişti.

Eylemleri örgütleyen işçi sendikalarının oluşturduğu Ulusal İşsizlik Komitesi, 24 saat planlanan grevin süresiz olacağını duyurdu.

Asgari ücretin aylık 250 dolar olduğu Kolombiya'da vergi reformu paketi ile ücretin aylık 200 doların altına düşmesi öngörülüyor.

İtalya'da tekstil işçileri 8 saatlik çalışma hakkı için greve gitti. İtalya'nın Prato kentinde Texprint'te çalışan yüzlerce tekstil işçisi, haftada 6 gün ve günde 12 saat çalıştırılıyorlar. Tekstil işçileri 8 saatlik çalışma hakkı elde edene dek grev düzenleme kararı aldı.

Pakistan'da Karachi'deki Korangi endüstriyel bölgesindeki bir tekstil fabrikasında işçiler 30 Nisan'da greve çıktı. Ödenmeyen ücretlerini isteyen işçiler ayrıca, kadın-erkek işçiler arasındaki ayrımın kaldırılması ve "eşit işe eşit ücret", haksızlığa yol açan sözleşme sisteminin kaldırılması talep ettiler.

Almanya'da 1 Mayıs

Alman sermaye devleti, son iki yıldır pandemiye gerekçe göstererek işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı yasaklıyor. Egemenler, işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'ta sokakları, eylem alanlarını doldurmalarına, sermayenin saldırılarına karşı öfkelerini haykırmalarına engel olmak istiyorlar. Sermaye devletinin bu yasakçı tutumu, burjuvazinin hizmetindeki sendika bürokratları tarafından da koşulsuz olarak destekleniyor. Çünkü, sendika bürokratları bugün nail oldukları ayrıcalıklı, lüks yaşam standartlarına tam da hizmet ettikleri sermaye sınıfı sayesinde sahiptirler. Bu anlamıyla bu iki grup arasında, sınıf çıkarları üzerinden gerçekleşen tam bir işbirliği mevcuttur.

Kirli çıkar ilişkileri üzerinden şekillenen bu şer ittifakı, Almanya'daki 1 Mayıs etkinliklerini boşa düşürmek için bu sene de tam bir uyum içerisinde hareket etmiştir. Almanya'da kapitalizmin yarattığı kriz ve pandemi koşullarında işçi sınıfına dayatılan işsizlik, kısa süreli ödenek üzerinden yaratılan yoksulluk, ağır salgın koşullarına rağmen üretimin tam kapasite sürmesi gibi çok kapsamlı saldırıların ortasında, işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'ta alanlardan uzak tutulması bu şer ittifakı için özel bir önem arz ediyordu.

Tam da bu gerici ittifakın bir gereği olarak Alman Sendikalar Birliği (DGB) tarafından "Dayanışma gelecektir" çağrısıyla sanal ortamlara hapsedilen 1 Mayıs etkinlikleri örgütlendi. Başta DGB ve ona bağlı IG Metall ve Ver.di gibi milyonlarca üyesi olan sendikalar, 1 Mayıs'ın alanlarda kutlanması konusunda tek bir çaba ortaya koymadılar. Dahası internet sitelerinde (sanal etkinlik dışında) tek bir haber, çağrı yapmayarak da 1 Mayıs'ı yok saydılar. Göstermelik olarak bazı şehirlerde aldıkları 1 Mayıs yürüyüş ve mitinglerini (Nürnberg, Essen vb. şehirlerde olduğu gibi) son anda iptal ederek, işçi ve emekçilerin alanları doldurmasına engel olmaya çalıştılar.

Sendika bürokratları Almanya'nın birkaç şehri dışında, 1 Mayıs'ı sanal ortamlarda yapılan yayınlar ve araba konvoylarıyla yapılan etkinliklere hapsederek, bir kez daha işçi sınıfına ihanet ettiler. Kapitalist tekellerin hizmetindeki sermaye devleti ve sendika bürokratları işçi sınıfı cephesinden gelecek olan her türlü

tepkiye, eyleme ve mücadeleye şiddetle karşı çıkmaktadır. Bu çabalarının başında ise 1 Mayıs'ı unutturmak, yasaklamak, bunları başaramadıkları koşullarda ise onu bir resmi geçit törenine dönüştürebilmek gelmektedir. Çünkü "1 Mayıs'ın sınıfsal bir karakteri var, adı üzerinde işçi bayramı. Enternasyonal bir karakteri var, adı üzerinde işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür söz konusu olan. Devrimci bir karakteri var, bunu daha kökeninde görüyoruz; 1 Mayıs iki dünyayı, emek ve sermaye dünyasını, karşı karşıya koyuyor ve dolaysız bir biçimde sınıf mücadelesi çağrısı içeriyor. Bütün bu açılardan derin bir politik anlamı ve köklü bir tarihi geleneği var 1 Mayıs'ın." (Tarihten güncelliğe dünyada ve Türkiye'de 1 Mayıs-H. Fırat / Ekim, Sayı: 281, Nisan 2012)

KİTLESEL 1 MAYIS ETKİNLİKLERİ YERLİ VE GÖÇMEN DEVRİMCİ ÖRGÜTLERİN ESERİDİR

1 Mayıs günü, Almanya'nın çok sayıda kentinde, binlerce insanın katılımıyla ve gerçek anlamda devrimci politik bir kimliğe sahip olan eylemlerin gerçekleşmesi, tümüyle, yerli ve göçmen devrimcilerin çabasıyla mümkün olmuştur. Bu nedenle sermaye devleti bu etkinlikleri provoke etmek için elinden gelen çabayı ardına koymadı. Birçok şehirde devrimcilere saldırılar gerçekleştirdi.

Kitlesel ve devrimci bir karaktere sahip olan bu eylemlerin ortaya çıkmasını

da belirleyici birçok etken rol oynamıştır. Bunların başında, işçi ve emekçilere yönelik her geçen gün daha da ağırlaşan ve yıkıcı boyutlara ulaşmış bulunan sosyal saldırılar gelmektedir. Özellikle pandemiyle daha da derinleşen kapitalizmin krizi toplumsal yaşamın tüm alanlarında emekçiler için ağır bir faturaya dönüşmüş bulunmaktadır.

Öyle ki Almanya'da 1 Mayıs'ın ön günlerinde gerçekleşen TİS görüşmelerinde sendikal bürokrasinin ihaneti sayesinde milyonlarca işçi ve emekçiyi sefalet ücretlerine mahkum eden sıfır sözleşmeler imzalanmamıştır. Hizmet sektöründe, aylardır devam eden kapanmalar yüzünden milyonlarca emekçi işini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Tüm bunlar kaçınılmaz olarak işçi ve emekçiler cephesinde bir öfke birikmesine ve bu öfkenin alanlara yönelmesine vesile olmaktadır. Tam da bu nedenlerden dolayı başta kapitalist tekeller, onların egemenlik aygıtı olan Alman sermaye devleti ve bunlarla tam bir uyum içerisinde hareket eden sendika bürokratları işçi ve emekçileri sokaklardan, alanlardan uzak tutabilmek için her türlü kirli oyunlarını ortaya koymuşlardır.

Bu şer üçgeninin çabalarının en önemli hedeflerinden biri de işçi sınıfının tarihten gelen devrimci sınıf kimliğinin unutturulmasıdır. Alman sermaye devleti, 1919 Kasım Devrimi'ni, Bremen Sovyet Cumhuriyeti'ni, 1920'de karşı-devrimci Kapp darbesini genel grevlerle püskürtten işçi sınıfının militan eylemlerini ve

yüzbinlerce maden işçisi tarafından kurularak, eyalette iktidarı ele geçiren Ruhr Kızıl Ordusu'nu unutmuş değildir. Alman işçi sınıfının bu muazzam devrimci tarihi geçmişi, sermaye sınıfının, sendika bürokratlarının ve bütün düzen partilerinin korkulu rüyası olmaya devam etmektedir. Asıl olarak bu şer üçgenin 1 Mayıs'a, onun devrimci kimliğine düşmanlığı tam da buradan gelmektedir. İşçi sınıfının bu devrimci geleneğini yok etmeye yönelik çok yönlü saldırıların gerisinde tarihin tekerrür etmesinden gelen büyük korku yatmaktadır.

Tüm bu gerçeklerin ortaya koyduğu bilinç açıklığıyla 1 Mayıs'a hazırlanan Almanya'daki sınıf devrimcileri, "Kapitalist barbarlığa karşı sosyalizm için 1 Mayıs'a!" çağrılarını buldukları bütün alanlarda azami bir çaba ortaya koyarak işçi ve emekçilere taşıdılar. Örgütlü oldukları bütün şehirlerde devrimci 1 Mayıs platformlarının oluşturulmasından birlikte etkinliklerin düzenlenmesine kadar özel bir çaba ortaya koydular.

İki yıldır ortaya çıkan ve kendi içerisinde birçok deneyim biriktiren bu devrimci platformlar sendika bürokratlarının 1 Mayıs'ı boşa çıkarmaya yönelik saldırılarına karşı işçi ve emekçilere dayanılarak daha da büyütülmelidir. Bu yıl, devrimci platformlar tarafından gerçekleştirilen 1 Mayıs etkinliklerinde gözlemlenen kitlesellik, işçi ve emekçilerin bu eylemlere yönelik her yıl artan ilgisi bunun doğru bir yol olduğunun bir teyididir.

Köln'de devrimci 1 Mayıs

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs Köln'de yürüyüş ve miting şeklinde 6 farklı etkinlikle kutlandı.

1 Mayıs öncesi BİR-KAR'ın da yer aldığı Alman, Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci ve sol örgütler ile kurumların oluşturduğu "Devrimci 1 Mayıs Platformu" 1 Mayıs'ta yürüyüş izni için başvurmuştu. Korona karşıtlarının yürüyüşlerine binlerce kişinin katılmasına izin verilirken, 1 Mayıs'a 15 kişilik yürüyüş ve 200 kişilik miting izni verilmesi üzerine platform hukuki itirazda bulunmuştu.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) binasının önünde sabahın erken saatlerinden itibaren toplanmaya başlayan kitle, buradan 1 Mayıs'a sayılı saatler kala izin verilen yürüyüş için Friedensplatz'a yürüdü. Friedensplatz'ta örgüt ve kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Buradan 50 kişilik kortejler halinde yürünecekti.

"Yaşasın uluslararası dayanışma!", "Yaşasın 1 Mayıs!", "Bizler Antifaşistleriz", "Bankalara ve tekelere hayır!", "Vardık, varız, var olacağız!", "İşgal, grev, direniş!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" vb. sloganları haykıran coşkulu kitle, 1 Mayıs Marşı ve Enternasyonal marşlarını hep birlikte söyledi. BİR-KAR ve RJ'nin bayrak ve dövizlerle katıldığı yürüyüşte, kapanış mitinginin yapılacağı alana yaklaşıldığında provokasyon peşindeki polis büyük bir tahammülsüzlükle kitleye saldırdı. Üç kişinin sürüklenerek gözaltına alınmasına karşı kitle direnişe geçti. Alanı terk etmedi. Burada iki saate yakın militan bir direniş sergileyen kitleye polis bir kez daha saldırdı ve yeniden gözaltılar yaşandı.

Toparlanan kitle kapanış mitinginin yapılacağı Alter Markt alanına yürüdü. Polis saldırısı ve provokasyonu miting alanında protesto edilirken, 1 Mayıs'a ilişkin konuşmalar yapıldı. Burada karar alınarak, kalan kitle gözaltına alınan ey-

lemcilerin götürüldüğü Kalk semtindeki Emniyet Müdürlüğü'ne yürüyüşe geçti. Coşkunun, şiarların, ajitasyonun hiç ivme kaybetmediği bu ikinci ve oldukça uzun yürüyüş güzergahı boyunca kortej, evlerinde ya da trafikte olan insanlar tarafından sık sık destek aldı.

Kitle Emniyet Müdürlüğü binasına ulaştığında, hemen giriş alanında forum düzeni alındı. Burada polisin saldırılarını teşhir eden konuşmalar yapıldı, "Sen yalnız değilsin!" vb. gibi sloganlar atıldı, sergilenen enternasyonal dayanışmanın önemine vurgu yapıldı.

Emniyetin önündeki eylem tüm gözaltıların serbest bırakılmasına dek sürdü. Gözaltındakiler serbest kaldıklarında, kapının önünde kendilerini bekleyen kitle ile karşılaşmaları karşısında duydukları heyecanı dile getirdiler. Gözaltından bırakılan bir eylemcinin bilgilendirme ve teşekkür mahiyetindeki konuşmasının ardından eylem hep birlikte Enternasyonal marşı ile söylenerek sonlandırıldı.

Buradan Mülheim semtindeki 1 Mayıs Platformu'nun akşam saatlerinde düzenlediği miting ve yürüyüşe katıldı.

Alman Sendikalar Birliği DGB ise "Dayanışma geleceğimizdir!" şiarı altında bir miting düzenlemekle yetindi. Geçen yıl korona nedeniyle sadece sanal olarak konuşmalar yapılmıştı. Bu yıl yine korona bahane gösterilerek 700 kişilik bir kota belirleyen DGB kapattığı alanda bir miting gerçekleştirdi. Miting'de yapılan konuşmalarda sendika bürokratları korona insidans değerlerinin sıfır olduğu semtler ile 500, 600, 700'e ulaştığı semtleri örnek göstererek, kentteki konut soruna ve bu semtlerde aşı önceliğinin kaldırılmasının önemine değindi. Korona yardım paketlerinin işçilerin omuzlarına yıkılmasının kabul edilemeyeceği vurgulandı ve asgari ücretin ivedilikle 12 euroya yükseltilmesi talebi dile getirildi.

KIZIL BAYRAK / KÖLN

Essen'de coşkulu 1 Mayıs...

Faşist parti NPD'ye karşı görkemli gösteri

Essen belediye idaresi pandemi bahanesiyle 1 Mayıs'a sayılı günler kala BİR-KAR Essen ve Almanya Marksist Leninist Partisi (MLPD) ve kadınlar örgütü Courage'ın da içinde bulunduğu 1 Mayıs tertip komitesine, şehir merkezinde herhangi bir yürüyüşe müsamaha göstermeyeceklerini, sadece miting için izin vereceklerini bildirdi. Buna karşın tertip komitesi adına yerel idari mahkemeye yapılan itiraz kabul edildi.

Saat 09.30'da Frohnhausener Markt'da yaklaşık 120 kişinin katılımıyla başlayan mitingde, örgüt temsilcilerinin konuşmalarının yanı sıra devrimci marşlar söylendi. Miting alanında ilk konuşmayı BİR-KAR temsilcisi yaptı. Kısa olarak 1 Mayıs'ın tarihçesine ve dünya işçi sınıfı için önemine değinilen konuşmada, dünya çapında bugüne kadar pandemiden dolayı 3 milyondan fazla insanın, "refahın kalesi" Kıta Avrupa'da toplam 1 milyon, Almanya'da 80 bin insanın hayatını kaybettiği, bu toplu ölümlerin sorumlusunun, hakim sınıflar adına hükümetler olduğunun altı çizildi. Güya sağlık için yeterli bütçenin bulunmadığını iddia eden sermaye devletlerinin, diğer taraftan silahlanmaya 2 trilyon dolar bütçe ayırdıkları vurgulandı. Essen'de faşist parti NPD'nin 1 Mayıs'ta sokağa salınmasına da dikkat çekilen konuşmada, ırkçı ve faşist çetelerin kapitalist sistemin bataklığında oluştuğuna, işçi ve emekçilerin şanlı 1 Mayıs'ı bu ne idüğü belirsiz çetelere bırakmayacağını dile getirildi. Büyük ilgiyle dinlenen konuşma, dünya genelinde emekçilerin "başka bir dünya" arayışında oldukları, bu mücadelenin gittikçe genişlediği ve tek kurtuluşun proleter devrimle mümkün olacağı tespitiyle sonlandırıldı.

Konuşmasında sermaye partilerine yüklenen MLPD Başkanı Gabi Fechtner ise, pandemi koşullarında emekçilerin çalışmaya mecbur bırakıldıkları ve sermayenin her kriz döneminde olduğu gibi bugün de krizin faturasını işçi sınıfına yüklemek istediğini dile getirdi. MLPD'nin gençlik örgütü Rebell ise, pandemi koşullarının öğrenci ve gençleri nasıl etkilediğine değindi.

Miting, saat 10.30'da devrimci marşlarla sona erdi ve yürüyüşe geçildi. Yürüyüş kolunun en önünde "Krizin faturasını biz ödemeyeceğiz – Geleceğimiz için mücadele!" pankartı taşındı. Eylemde TKIP yazılı pankartın yanı sıra, "Kapitalist Barbarlığa Karşı – İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği" pankartı ile örgütlerin bayrak ve flamaları dikkat çekti. Yürüyüş Alman faşist parti NPD'nin de kitlesel gösteri planladığı Westbahnhof'da saat 11.00'da sona erdi.

Faşistlerin saat 12.30'da düzenleyeceği alanda beklemeye geçildi. Kısa süre içinde binlerce antifaşist alana akin etmeye başladı. Yaklaşık olarak üç binden fazla insanın bir araya geldiği alanda yüzlerce polisin, kitlenin önüne etten duvar örmesi dikkat çekiciydi. Frohnhausen semtinin bütün ara sokakları kolluk güçleri tarafından kapatılmıştı. Faşist çetelere koruma kalkını olan Essen polisi özellikle de yabancıların yoğun olarak yaşadığı semtlerde son bir haftadır kelimenin gerçek anlamıyla bir terör estirmektedir. Bütün bu polisiye tedbirlere ve pandemi koşullarına rağmen bir araya gelen üç bin civarındaki anti-faşist kitle görkemli bir eylem gerçekleştirdi.

KIZIL BAYRAK / ESSEN

Frankfurt'ta 1 Mayıs eylem ve etkinlikleri

Frankfurt'ta bu sene 1 Mayıs alışılmadık aksine bir değil, birkaç etkinlikle karşılandı. 1 Mayıs'a yönelik ilk etkinlik bir gün önce akşam saatlerinde yapıldı. KPD'nin Yeniden İnşası İçin İşçi Birliği tarafından her yıl geleneksel olarak yapılan etkinlik 30 Nisan günü, Alman Sendikalar Birliği binasının önünde gerçekleştirildi.

Bir-Kar'ın da katılarak destek verdiği etkinlikte, Bremen'de eski bir VW işçisi tarafından, dost örgütün MK'sı adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada Almanya ve dünyada kapitalizmin işçi sınıfına yönelik saldırılarına değinildi. Yanı sıra, bundan yıllar önce VW'de özellikle taşeronlaştırmaya karşı verilen dışa dış mücadelelerin deneyimleri aktarılarak, bir senede 7 kez greve gidilerek taşeron firmaların VW'ye sokulmadığı bu zengin deneyimden bugün de öğrenilecek çok şey olduğu ifade edildi.

Yine Daimler'de hala çalışmakta olan bir başka işçi temsilcisi de, işçi sınıfının bugün karşı karşıya olduğu işten atma, taşeronlaştırma, düşük ücret politikalarına güncel ve canlı örnekler içeren bir konuşma yaptı.

Gençlik örgütü (FDJ) adına da bir konuşmanın yapıldığı etkinlikte, Bir-Kar adına da bir konuşma yapıldı. Türkiye'de 1 Mayıs'ın ayırt edici yanları, Taksim'in neden simge haline geldiği, devletin 1 Mayıs'a yönelik yasağı, buna karşı ortaya konan kararlı direniş ile yaşanan tekil işçi direnişleri içerikli konuşma ilgi ile dinlendi.

Veysel yoldaş şahsında yapılan saygı duruşu ile başlayan etkinlik, hep bir ağızdan 1 Mayıs ve Enternasyonal marşının

okunmasıyla sona erdi.

SENDİKA BÜROKRASİSİNE RAĞMEN KİTLESEL 1 MAYIS

Frankfurt'ta bu yıl 1 Mayıs pandemiye ve sendika bürokratlarının tüm yalpalamalarına rağmen kitlesel ve coşkulu bir yürüyüş ve mitingle kutlandı. Geçen yıl pandemiye bahane ederek hiçbir kutlama yapmayan sendika bürokratları, bu sene bunu göze alamadılar. Çünkü geçen sene, son derece elverişsiz koşullara rağmen devrimci-demokratik kesimler, çeşitli eylem ve etkinliklerle 1 Mayıs'ı kutladılar. Bu sene de kendilerine rağmen bunun tekrar edeceğini bildikleri için, istemedikleri halde yürüyüş kararı almak zorunda kaldılar.

Frankfurt 1 Mayıs'ı, geçen yılların aksine, pandemi gerekçesiyle başka bir toplanma alanı ve yürüyüş güzergahında

gerçekleşti. Saat 10:30 başlayan yürüyüşe yaklaşık beş bin işçi ve emekçi katıldı. Beklenenin üzerinde bir kitlesellikle gerçekleşen yürüyüş, 1 yılı aşan pandemi sürecinin biriktirdiği tepkilerin aktığı bir alan oldu.

Yürüyüşe yerli sol örgütlerden MLPD, DKP, KPD'nin Yeniden İnşası İçin İşçi Birliği ile bunların çeşitli isimler altında kurdukları ortak platformlar ve eylem birlikleri kendi pankartları ile katıldılar.

Türkiyeli sol gruplar birçok yerde olduğu gibi katılım ve coşkularıyla yine 1 Mayıs'ta önemli bir yer tuttular. Bunlardan, Partizan, ADHK, TKP, Sol Parti, Halk Cephesi, Kürt Hareketi, MLKP-KGÖ, DİDE, Alevi Kültür Merkezi, Haziran yürüyüşe pankart ve flamalarıyla katıldılar. Sol grupların kortejlerinde geçmiş yıllara kıyasla bir zayıflama olduğu gözleniyordu.

Sınıf devrimcileri ise, KPD'nin Yeniden İnşası İçin İşçi Birliği ile ortak bir "kızl

blok"ta yürüdüler. Kortejde, "Kapitalizm işsizlik, ırkçılık ve savaş demektir; yaşasın sosyalizm!" yazılı ve TKIP imzalı bir pankart ile Bir-Kar ve TKIP bayrakları taşındı. RJ de bayraklarıyla katılım sağladı.

Alman dostlarımız ise "sefaletten kurtulmanın biricik yolu işçi sınıfının mücadelesidir!" yazılı bir ana pankartın yanı sıra, birkaç başka pankart ile kızıl bayraklarla yürüdüler. Yürüyüş boyunca kapitalizmi ve sermaye düzenini hedef alan, sosyalizm özlemini ifade eden sloganlar atılırken; 1 Mayıs, Çavbella ve Avusturya İşçi Marşı vb. gibi devrimci marşlar birlikte söylendi.

İranlı ve Yunanistanlı bazı sol gruplar da yürüyüşe pankartlarıyla katıldılar. Die Linke ve Yeşiller de düzen veya reformist sol adına katılan gruplar oldu.

Bunun dışında eğitim, sağlık, konut sorunu, çevre sorunu, kadın sorunu eksenli çeşitli toplumsal sorunları işleyen çok sayıda inisiyatif ile feminist gruplar da talepleriyle alanda yerlerini aldılar.

Bu seneki 1 Mayıs'ın belki de en ayırt edici yanlarından biri de çeşitli işçi grupları ile bazı yeni politik oluşumların pankartlarıyla eyleme katılması oldu. Wisag, LSG ve Posta işçilerinin pankartları ve kortejleriyle yürüyüşe katılması oldukça anlamlıdır. Yine çeşitli anti-kapitalist ve anti-faşist pankartlar ve semboller (Marks posterleri veya kamulaştırmayı savunan taleplerin yazılı olduğu pankartlar) eşliğinde ilk defa katılan gençlik ağırlıklı bazı yeni oluşumlar da dikkat çekiydi.

Özellikle bu türden yenilikler, pandemiyle birlikte artan sosyal yıkımı ve kapi-

talizmin gittikçe teşhir olduğunu göstermesi bakımından önemlidir.

Yürüyüşün ardından Alte Oper meydanında yapılan mitingde kürsü, her zamanki gibi sendika bürokratları ile benzerlerinden başka herkese kapalıydı. Yürüyüşün en silik, en ruhsuz ve en zayıf korteji sendikalarıydı. Buna rağmen bu baylar konuşmada sırayı kimseye kaptırmadılar. Wisag işçileri de dahil, işçi ve emekçilerin sorunları üzerine ahkam kesen bürokratlar, Wisag işçilerinin kürsüden konuşma yapma taleplerini geri çevirdiler. Fakat bunun yerine, yolsuzluğu ayyuka çıkmış SPD'li Frankfurt belediye başkanı Feldmann'ı bir saat konuşturmakta bir beis görmediler.

Peter Feldmann ise bolca sosyal demagoji ile süslediği konuşmasında, bir yandan neoliberalizmin sona erdiğini söylerken; diğer yandan ise, Atlantik ötesinden yükselen Joe Biden rüzgarına destek vermek gerektiğini, emekçilerin yüzüne bunun yeni bir demokratikleşme hamlesi olduğunu söyleme arsızlığından geri durmadı. Feldmann'ın konuşması kitlenin önemli bir kesiminden tepki topladı.

Konuşmaların ardından Alman dostlar ile sınıf devrimcileri hep bir ağızdan enternasyonal marşını okudular. Alanda etkili olan marşa çevreden de katılanlar olurken, kürsüde bulunan DGB sözcüsü de ikiyüzlüce katılma gereği duydu. Fakat daha marş bitmeden keserek gerçek yüzünü de göstermiş oldu.

1 Mayıs mitingi, müzik grubunun seslendirdiği enternasyonal müziklerle sona erdi.

GENÇLİĞİN "DEVİRİMCİ 1 MAYIS" COŞKUSU!

Frankfurt'ta bu sene ilk defa yaşanan gelişmelerden biri de, çeşitli kesimlerden genç insanların, DGB'nin dışında organize ettikleri "devrimci 1 Mayıs" çağrısı oldu. Frankfurt'ta daha önceki yıllarda da özellikle Neonazilerin aynı gün yaptıkları ırkçı gösterileri engellemeye yönelik bu türden eylemler yapılmıştı. Fakat bu seferki eylem kapsamı ve niteliğiyle daha farklıydı.

Ezici çoğunluğu genç insanlardan oluşan bu eylem saat 18.00'de Alte Oper'de başladı. Basının verdiği bilgilere göre eyleme üç binin üzerinde kişi katıldı. Toplanma alanında yapılan konuşmalar anti-kapitalist ve anti-faşist içerikli düzen karşıtı konuşmalardı.

DGB bürokratlarının söz hakkı vermediği Wisag işçileri bu eylemde söz alarak konuşma yaptılar. Direnişlerini ve sorunlarını gençliğe taşıma fırsatı yakaladılar.

Konuşmaların ardından Gallus semtine doğru yürüyüşe geçildi. Oldukça coşkulu ve militan olan yürüyüşte çok sayıda

orak-çekiçli semboller, kızıl bayraklar ve pankartlar taşındı. Anti-kapitalist ve anti-faşist sloganlar atıldı.

Revolutionärer Jugendbund'un (RJ) da organizasyonunda yer aldığı eyleme, Bir-Kar, KPD/Wiederaufbau ve TKİP de bayraklarıyla katılarak destek verdiler.

Yoğun bir polis kuşatması altında gerçekleşen yürüyüşte zaman zaman polislerle çatışmalar yaşansa bile önemli bir olay yaşanmadan Gallus semtine varıldı. Gallus'tan itibaren polis yığınağı gittikçe artarken, tomalar hazır tutuldu. Atılan havai fişeklerle birlikte polisin provokatif tutumu sonucu burada çatışmalar yaşandı. Polis gençlere yönelik terör estirdi. Gençler coplarla darp edilirken gözaltılar yaşandı. Alman devleti, sistemi eleştiren gençlere karşı ne kadar tahammülsüz olduğunu ve tam bir polis devleti olduğunu bir kez daha gösterdi. Bitişe yakın yaşanan bu saldırının ardından eylem sona erdi.

Eylemi organize edenler dışta tutulursa, katılımcı gençliğin büyük çoğunluğunu örgütsüz bir kitle oluşturdu. Düzenlen, polisten ve sendika bürokrasisinden nefret eden kesimlerin oluşturduğu bu gençler, kendini solda görse de, geleneksel sola mesafeli duruyor, kendilerini orada tam ifade edemiyor. Bu kitle; içlerinde anarşistler, öğrenciler, anti-faşistler, anti-kapitalistler ve devrimcilerin de bulunduğu, yerli ve göçmenlerden oluşan heterojen bir niteliğe sahiptir.

Pandemi sürecinin en çok mağdur ettiği toplumsal kesimlerden birini de gençlik oluşturuyor. Binlerce genç iş bulamıyor, binlercesi işten atıldı. Yan işler yaparak geçimini sağlayan üniversite öğrencileri işini kaybetti. Bu düzende gençlik için gelecek perspektifi gittikçe kayboluyor. Gençliğin öfkesi esasta da bu geleceksizliğe dayanıyor.

Bugün benzerleri Berlin, Hamburg gibi kentlerde de tekrar eden bu tür çıkışlar, devrimci hareketler ve işçi sınıfı hareketi açısından son derece değerlidir. Bu potansiyele ideolojik ve sınıfsal bir perspektif kazandırmak devrimci solun ve sınıf hareketinin sorumluluğundadır. Öyle ki, Wisag işçilerinin bugünkü eyleme katılımının ve tersinden gençlerin onların eylemlerine katılmasının bile bu gençlere çok şey kattığı gözlemlenebiliyor.

Bu gençleri kendisine yedekleyecek güçlü bir sınıf hareketi ile güçlü devrimci sınıf partilerinin yokluğu koşullarında bu tür hareketlerin yolunu şaşırması ve sönümlenmesi kaçınılmaz olacaktır. Bu açıdan yeni kuşak bu gençliğin mesafeli durduğu geleneksel solun kendisini yenileme ve bu gençleri kucaklama gibi ertelenemez bir sorumluluğu bulunmaktadır.

KIZIL BAYRAK / FRANKFURT

Wuppertal'da coşkulu 1 Mayıs

Wuppertal'da 1 Mayıs kutlaması çok sayıda sol örgüt ve kurumun oluşturduğu 1 Mayıs ittifakı tarafından organize edildi. Eylem, kitlenin Wuppertal tren garı önünde toplanmasının ardından, saat 11.30'da mitingle başladı. DGB sendikasının işçileri sokağa çıkarmaması ve online etkinlikle yetinme kararına rağmen yüzlerce kişi 1 Mayıs için bir araya gelmişti.

Katılımda gençliğin belirgin bir ağırlığının olduğu eyleme TKİP, MLPD, DKP, MLKP, BİR-KAR, AGİF, Linkes Forum, Kein Mensch ist Illegal, Kommunistischer Aufbau, Studieren Kollektiv, Frauenverband Courage, Friedens Forum, Die Linke, IG Metall, Halk Cephesi, Vivan Kurdischer Frauenverein, Revolutionärer Jugendbund (RJ), Rise Up gibi örgüt, parti ve kurumlar katıldılar.

Sınıf devrimcileri, "Emperyalist savaşa ve kapitalist sömürüye karşı, dünyanın bütün proleterleri birleşin!" şiarlı TKİP pankartı ve bayraklar ile eylemde yer aldılar. BİR-KAR flamalarının da taşındığı eylemde, RJ'liler ise "Kapitalizm = modern kölelik - hala sürünüyor musun yoksa mücadele mi ediyorsun?" pankartı ve "Kriz ve savaşlara karşı 1 Mayıs'ta kavgaya", "Eşit işe eşit ücret", "Korona virüstür, kapitalizm pandemi", "Biz sizin artı-değerinizden daha değerliyiz" yazılı dövizler açtılar.

Kutlama programı başlangıç mitingi, yürüyüş ve kapanış mitingi şeklinde oluşturulmuştu. Toplanma yerindeki ve sondaki mitinglerde çeşitli kurumlar adına yapılan konuşmalarda, kapitalist düzenin açmazları ve korona pandemisinin daha görünür hale getirdiği akıldışı çelişkileri teşhir edildi. BİR-KAR adına yapılan konuşmada ise, 1 Mayıs'ın 130 yıldır işçi sınıfı ve devrimcilerin mücadelesinde çok özel bir yer tuttuğuna, egemenlerin son iki yıldır pandemiye bahane edip bu özel günü baltalamak istediğine vurgu yapıldı. İşçi sınıfı ve devrimcilerin bu baskılara boyun eğmedikleri, eğmeyecekleri, dünyanın her yerinde sokaklara çıkarak devrimci 1 Mayıs'ı sahip çıktıkları dile getirildi.

Konuşma, kapitalist devletlerin, en zengin olanların bile korona pandemisinde tümüyle sınıfta kaldıkları, üç milyondan fazla insanın ölümüne neden oldukları, tek dertlerinin sömürü çark-

larını döndürmek olduğu gibi gerçekler hatırlatılarak sürdü. Bir yanda burjuva devletler salt göstermelik tedbirlerin propagandasını yaparlarken, diğer yanda zorunlu olmayan işlerde bile işçilerin fabrikalarda çalıştırılmaya devam edilmesine işaret edildi. Son bir yılın aynı zamanda ırkçılığın, faşizmin, militarizmin, baskı ve zorbalığın, kadınlara ve çocuklara yönelik saldırıların artışına sahne olduğu ifade edildi. Böyle bir dönemde dahi sağlığa ayrılması gereken bütçenin, düzenin tahkimatına ve militarizme harcandığı, rakamlar üzerinden teşhir edildi. Konuşmanın devamında tüm dünyada işçi ve emekçilerin mücadeleyi pandemi döneminde de yükselttikleri, "başka bir dünya" istedikleri söylendi. Son olarak da kapitalist düzen karşısında tek seçeneğin sosyalizm olduğu vurgulanarak, mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı.

Mitinglerde tiyatro ve müzik gösterileri de yapıldı. Tiyatro gösterisinde, çeşitli ülkelerde ucuz işgücü sömürsüyle bilinen Primark'ın da miting alanının bitişiğinde olması nedeniyle Bangladeş'teki işçiler yansıtıldı. Fortschrott müzik grubu ise hem bastaki hem de sonda ki miting alanında enstrümanlarıyla çeşitli işçi şarkıları seslendirdi ve büyük coşku yarattı.

Oldukça coşkulu geçen 1 Mayıs yürüyüşü ise Nordrheintrasse'den geçip Mirker Bahnhof'a kadar sürdü. Yürüyüş kolunun başını gençlik kortejleri oluşturdu ve gençliğin dinamizmi eylemin geneline büyük bir canlılık kattı. Mitinglerde ve yürüyüşte "A-Anti-Anti Kapitalista", "İşgal, grev, direniş", "Okulda grev, fabrikada grev -bu da sizin politikanıza cevabımızdır", "Banka ve şirketlerin gücünü kırın", "Vardım, varım, var olacağım -devrim insanlığı kurtaracak", "One solution -Revolution" vb. gibi devrimci sloganlar sıklıkla atıldı. Yürüyüş güzergahında çok sayıda evden insanların camlara çıkıp zafer işaretleriyle kitleyi selamlamaları da eyleme ayrı bir renk kattı.

1 Mayıs gösterisi, Mirker Bahnhof'taki mitingin sonunda müzik grubunun coşkuyu diri tutan müzikleri ve en son hep birlikte söylenen Enternasyonal marşı ile son buldu.

KIZIL BAYRAK / WUPPERTAL

Stuttgart'ta 1 Mayıs...

Sendika şeflerinin sefilliği 1 Mayıs coşkusunda boğuldu

İşçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü 1 Mayıs'ta Stuttgart'ta Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) çağrısıyla yapılan yürüyüş ve mitinge 4 bine yakın kişi katıldı.

Geçen yıl pandemi bahanesiyle 1 Mayıs eylemlerini iptal eden DGB şefleri, bu yıl pandemi daha yaygınlaşmış olmasına rağmen, 1 Mayıs alanlarının ilerici-devrimci partilerin ve işçi önderlerinin inisiyatifleriyle doldurulmasını önlemek için miting çağrısı yapmak zorunda kaldılar.

"Solidarität ist Zukunft" (Dayanışma, gelecektir) mottosu altında başlayan 1 Mayıs yürüyüşü, sendika şeflerinin aynı hedef doğrultusunda düzenin sorunlarına ilişkin kaygılarını dile getirdikleri, kapitalistlerden beklentilerini ileri sürdükleri ve sömürü düzenini korumak adına uyarılarını yineledikleri konuşmalarıyla geçti.

Mitingin ana konuşmacısı Ver.di sendikasının federal yürütme kurulundan Sylvia Böhler'di. Böhler'in yaptığı konuşmaya, sistem adına duyduğu kaygı ege-mendi.

"Dayanışma, gelecektir! Dayanışma-ya şiddetle ihtiyaç var, çünkü mevcut tarihsel kriz, toplumsal risklerin aşırı derecede yüksek olduğunu gösteriyor." diyen sendika şefi, "Eşit olmayan bir şekilde dağıtılan krizin yükünün artık toplumda bölünmeye yol açtığından" yakındı. Toplumsal zenginliklerin "dağıtımında şiddetli mücadelelerle karşı karşıyayız" diyerek kaygılarını dile getirdi.

"BİR KAŞIK VERDİYSENİZ BİR KAŞIK DAHA VERİN!"

Ayrıca kapitalistlerden beklentilerini dile getiren sendika şefi "Sosyal ve ekolojik olarak kör bir kapitalizme geri dönüş olmamalı. Değişim sosyal olarak şekillendirilmelidir" diye konuştu. Serbest meslek sahipleri, stajyerler, bekar ebeveynler veya eğitimlerini finanse etmek için çalışmak zorunda olan ve işlerini kaybeden öğrenciler gibi, pandeminin ekonomik olarak en çok etkilediği toplumsal kesimler arasında mayalanan toplumsal patlama dinamiklerin kontrol altına alınması için kapitalistleri uyararak sendika bürokrati, "Bu toplumdaki yoksullara iyi bakın, onlara bir kaşık verdiyseniz bir kaşık daha verin!" diyerek, kapitalist sistemi kurtarmak için feryat etti.

DGB şefleri, izin alarak düzenledik-

leri 1 Mayıs eylemlerinde her yıl olduğu gibi bu yıl da sahip oldukları olanakları; kürsüyü işgal etmek ve emekçilerin zihnini bulandırmak için "zehir saçmak" amacıyla kullandı. Profesyonel firmalara yüklü ödemeler karşılığında yaptırtıkları sınırlı afişleme ve teknik cihazların hazırlanması dışında fabrikalarda 1 Mayıs eylemlerine işçilerin ve büro emekçilerinin katılması için hiçbir çaba göstermediler. Duyarlı sendika görevlileri, işçi önderleri ve devrimci partiler fabrika içerisinde ve önünde yaptıkları çağrılarıyla 1 Mayıs'a katılım çağrısını üretim alanlarına taşıdılar.

Mart ayı ortalarında başlayan 1 Mayıs hazırlıkları sırasında Bir-Kar'ın içerisinde yer aldığı 1 Mayıs eylem birliği komitesinde; DGB bürokrasisinin, 2020 1 Mayıs'ından çıkardığı derslerle, geçen

yıl olduğu gibi 1 Mayıs alanlarının sendika bürokrasisinin dışında kalan devrimci güçler ve işçi önderleri tarafından doldurulmaması için 1 Mayıs çağrıları yapılabileceğine' işaret edilmiş ve son anda ayak oyunlarına başvuracağına da dikkat çekilerek hazırlıklı olmanın önemine vurgu yapmıştı. Fabrikalardan 1 Mayıs'a katılım için çaba göstermeyen sendika bürokratları, 27 Nisan günü bu uyarıyı doğrularcasına, 1 Mayıs toplanma alanı da dahil yürüyüş güzergahını değiştirerek katılımı düşürmeye çalıştılar.

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü sendika bürokratlarının bütün bu çabalarına rağmen coşkuyla kutlandı. 1 Mayıs yürüyüş ve miting haberine yer veren *Stuttgarter Zeitung*'un haberi de sendikal bürokrasinin çabalarının boşa düşürüldüğünü gözler önüne serdi. Yürüyüş ve mitinge "Kızıl bayraklar denizinin hakim olduğu" vurgusunun yer aldığı haberde "Çok sayıda sendika alt grubu, Kürtler, Leninistler ve diğer sol görüşlüler tarafından orak-çekikçi bayrakların dalgalandığı" ifadeleri yer aldı.

Bu 1 Mayıs'lardan çıkarılacak dersler doğrultusunda bundan sonrasının görevi, 1 Mayıs'lar da dahil işçi eylemlerini pençesine alıp devrimci enerjisini sıkarak posaya çevirmek isteyen bürokratik aygıtı dağıtarak sendikaları işçi sınıfının ve emekçilerin kurtuluş mücadelesinin araçlarına dönüştürmektir.

BİR-KAR STUTTGART

Nürnberg'de pandemi koşullarında coşkulu 1 Mayıs

Nürnberg'de 1 Mayıs etkinlikleri çerçevesinde KPD-Wideraufbau, gençlik örgütü FDJ, BİR-KAR, Halk Cephesi ve ATİK'in katılımıyla 30 Nisan'da bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıda Alman emperyalizminin içerisinde bulunduğu kriz, pandemi ve işçi sınıfının görevleri gibi konular ele alındı.

1 Mayıs gününde ise BİR-KAR'ın da içerisinde yer aldığı yerli ve göçmen sol, devrimci güçlerin birleşenleri tarafından sınıf eksenli miting ve yürüyüş düzenlendi.

Geçen sene Almanya Sendikalar Bir-

liği (DGB) 1 Mayıs'ı kutlamamış, bu sene ise Wöhrderwiese'de sadece miting olarak kutlama kararı almıştı. Bunun üzerine bizler de bir yürüyüş gerçekleştirip, DGB sendikasının kutlama alanı olan Wöhrderwiese parkına giderek, DGB sendikasının yürüyüş yapmamasını fiili olarak eleştirip, gerçek niyetlerini açığa çıkaracaktık. Ama DGB bürokratları 1 Mayıs'a 1 hafta kala miting yapma kararını da iptal ettiler. Biz de her sende olduğu gibi Aussesplatz'ta saat 10.00'da bir araya geldik.

Katılımcı güçlerin konuşmaları ve

müzikler eşliğinde coşkulu bir şekilde başlayan kutlama kapsamında kortej oluşturulup yürüyüşe geçildi. Şehrin güney bölgesini yürüten kortej, sonra sendika binasının önüne geldi.

Sendika binasının önünde yapılan konuşmalarda sendika bürokratlarının işçi sınıfını yalnız bıraktıklarını, niyetlerinin çoktandır 1 Mayıs yürüyüşlerini tümenden boşa çıkarmak olduğunu, kutlamaları kapalı salonlara tıkmak istediklerini, giderek kapalı salonlardaki kutlamaları da yapmadıklarını, geçen senelerin pratiklerinin bunu gösterdi-

ğini açıkladık. Yine IG Metall bürokrasisinin imzaladığı toplu iş sözleşmesinin içeriğini eleştirerek, sözleşmedeki 35 saat anlaşmasını kendi elleriyle ortadan kaldırdıklarını, kapitalistlerin çıkarına uygun bir sözleşme yaptıklarını dile getirerek, protesto ettik.

Sendika binasının önünde birinci bölümü bitirilen yürüyüşün ardından, otonomcu anti-faşistlerin düzenlediği yürüyüşe katılmak için Rosenau parkına gidildi. 3 bin civarında katılımın olduğu yürüyüş canlı ve coşkulu oldu. "Kapitalizme karşı sosyal devrim!" şiarı ile yapılan yürüyüşte, gençliğin belirgin bir ağırlığı vardı.

BİR-KAR NÜRNBERG

Berlin'de öfke sokağa taştı...

Kitlesel ve militan 1 Mayıs

Alman Sendikalar Birliği bu yıl geleneksel 1 Mayıs yürüyüşünü düzenlediği için antikapitalist sendikacılar, sol gruplar ve bazı göçmen platformlar bir araya gelip pandemi döneminde en çok işçi ve emekçileri öngörerek bir yürüyüş düzenledi.

Sabah 11'de Hackescher Markt'ta Alman Sendikalar Birliği binası önünde yürüyüş başladı. Birkaç yüz kişilik katılım beklenirken bir anda binlerce kişi yürüyüşün alanı doldurmasıyla 1 Mayıs coşkusu tüm kitleyi kapladı. Sloganlar hiç susmazken, diğer yandan 20'ye yakın konuşma yapıldı. Konuşmalarda pandemi süreciyle kapitalist dünyanın bir dönüm noktasında olduğu vurgusu yapıldı.

Yürüyüşte Berlin senatosunun kira ve konum politikalarını protesto etmek için "Rotes Rathaus" diye anılan Berlin

Büyükşehir Belediyesi önünde güçlü ve kesintisiz sloganlar atıldı.

Yürüyüş boyunca 1 Mayıs işçi ve emekçi bayramının, bu dönemde olağanüstü önem kazandığının altı çizildi ve tarihsel anlamı vurgulandı.

Aynı zamanda dünyada var olan direnişler özellikle de Türkiye'de var olan işçi direnişleri, öğrenci grev ve protestolarından söz edildi. Böylece yürüyüş boyunca 1 Mayıs'ın enternasyonal yönü de sokaklara taşınabildi. Yürüyüş saat 14'te Urbanstrasse Kreuzbergte Urban hastanesi yakınlarında sona erdi.

Ardından geleneksel devrimci 1 Mayıs yürüyüşü akşam saat 17'de Hermannplatz Neukölln semtinde başladı. 10 bin kişi yürüyüşte bulundu. Saatler önce Berlin senatosunun kararıyla çoğu sokaklar kapatılıp silahlı kuvvetler çatılara

konuşlandırılmıştı.

Sloganlar atılırken ve konuşmalar yapılırken kısa süre sonra polis yürüyüşe saldırdı. Böylece kitleyi bölmeyi amaçlayan polis, sona kalan grubu da çember içine aldı.

Pandemiye işini gelmediği her durumda bahane olarak öne süren ve "tedbir" demagoji yapan devletin kolluk güçleri bu saldırılarıyla tedbirleri hiçe saydı. Dillerinden düşürmedikleri "mesafe kuralı" vb. kalmazken, katılımcılar zor anlar yaşadı. Bunu fırsat bilen polis bazı katılımcıları gözaltına aldı ve yürüyüşün sonlandırılması dayatmasında bulundu.

Buna rağmen militan ve coşkulu kitle yürüyüş ve eylemine geç saatlere kadar devam etti. Eylem devam ederken çok sayıda kişi de gözaltına alındı.

KIZIL BAYRAK / BERLİN

Hamburg'da 1 Mayıs

Alman Sendikalar Birliği (DGB) bürokrasisi Hamburg'da da pandemiye bahane ederek kitleleri yalıtıma, bölmeye dönük tutumlar sergiledi. DGB sendika bürokrasisi saat 10.00'da Fischmarkt alanında toplanırken, toplanma alanına sendika işçisi olmayan hiçbir işçi ve emekçiyi aldırmadı. Kişiler imza karşılığında alana girebildi ve yalnızca sınırlı bir kitlenin girişine izin verildi. Sonuçta DGB bürokratları pandemiye bahane ederek, sermaye devletinin isteklerine boyun eğerek, sayılı bir işçi kitleleriyle 1 Mayıs ruhsuz ve coşkuz bir biçimde geride bırakıldı.

Yerli partilerden MLPD'nin içinde yer aldığı Bir-Kar, ATİK, ADHK, AGİF ve Bolşevik Partizan'ın da katılmış olduğu 1 Mayıs

etkinliği için saat 10.00'da Fischmarkt'ta toplanıldı. Toplanma alanında her kurum 1 Mayıs ile ilgili pankart ve kuruma ait bayraklarıyla alanda yer aldılar.

Toplanma alanında MLPD'nin müzik grubu Enternasyonal 1 Mayıs işçi marşını seslendirdi. Arkasından 1 Mayıs'ın tarihsel önemine ilişkin bir konuşma yapıldı ve sonrasında da katılımcı kurumlara söz verildi. Yapılan konuşmalar arasında "Yaşasın 1 Mayıs!", "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!" sloganları atıldı. Yaklaşık olarak iki saati aşkın bir süreden sonra etkinlik sona erdi.

Gençlik kurumları da Gänsemarkt'ta toplandı. Toplanma alanında gençliğin sorunlarına ilişkin konuşmalar yaptı. Bir saati aşkın yapılan konuşmalardan sonra

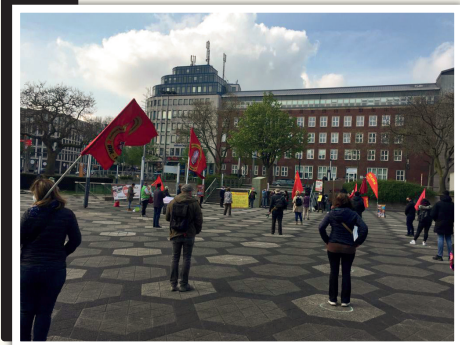
1 Mayıs etkinliği sona erdi.

1 Mayıs'ın finalini yapmak için Dammtor tren istasyonunda toplanılmak istendi. Polis buraya etten duvar örerek alana hiç kimseyi almadı. Polisin sert tutumu ve saldırısı karşısında gözaltına alınanlar olurken kitle de bir süre sonra dağıldı.

Bir-Kar olarak işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs kutlamalarının üçüne de ayrı ayrı olarak katıldık.

Katıldığımız 1 Mayıs etkinliklerinde TKİP Yurtdışı örgütünün çıkarmış olduğu "Kapitalist barbarlığa karşı 1 Mayıs'a Sosyalizm mücadelesini büyütelim" başlıklı bildirilerin dağıtımını yaptık.

BİR-KAR HAMBURG

Dortmund'da 1 Mayıs

Dünya işçi ve emekçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs Dortmund'da pandemi koşullarını fırsata çeviren sendika bürokratları tarafından içi boşaltılmış, mücadeleciler ruhundan arındırılmış bir kutlamayla dönüştürüldü. Oysa Dortmund bir işçi kenti ve güçlü 1 Mayıs'lara sahne olurdu. Geçmişte maden ve demir işçileri üç kol halinde üretim alanlarından çıkıp 1 Mayıs alanında toplanırlardı.

Bu yılki ilk eylem için MLPD'nin izin aldığı şehir tiyatrosunun (Stadttheater) önünde sabah saat onda toplanıldı. Buradaki eyleme Anadolu Federasyonu ve sınıf devrimcileri de katıldılar. Günün önemiyle ilgili konuşmaların sonunda Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) toplandığı alana gidildi.

Bu sene DGB 200 kişilik bir sayı ile kutlama izni almıştı. Büyük bir alanın etrafını bantlarla çevirip, birer biletle girişe izin verdiler. 200 kişinin dışında kimseyi alana almadılar. İçeri aldıkları 200 kişinin etrafına aynı zamanda sendikanın görevlendirdiği insanlarla etten bir duvar örülmüştü. Alana kimse girmemesi için polis rolünü üstlenmişlerdi.

Bugüne kadar 1 Mayıs kutlamalarının içeriğini boşaltmak için çaba sarf eden sendika bürokratları Dortmund'da bu utanç verici tabloyu ortaya çıkardılar. İlerici ve devrimci oldukları iddiasındaki kimi kurumların bu utanca ortak olması ise tartışmanın bir başka yanındır. Sanıyoruz ki, önümüzdeki günlerde bu tablo tartışma konusu olacak ve olmalıdır.

Dortmund'da yaşanan bu olumsuz 1 Mayıs tablosunun bir kez daha tekrarlanmaması için, sol ve devrimci güçler yaşananları değerlendirip, 2022 yılındaki 1 Mayıs'ı, işçi ve emekçilerin kendi taleplerini dile getirecekleri, mücadele azmini ve birliğini sağlayacakları nitelikte örgütlemelidir.

BİR-KAR DORTMUND

Fransa'da yaygın, kitlesel ve militan 1 Mayıs!

Fransa'da 1 Mayıs İşçi Bayramı yaklaşık 300 ayrı yerde eylemlerle kutlandı. Fransa'daki sendikal hareketin temel güçlerini oluşturan CGT, Sud ve FO ile öğrenci ve öğretmen sendikalarının oluşturduğu birliğin çağrısıyla sokaklara çıkıldı. Geçtiğimiz hafta uzun zaman sonra tekrar sendikalar yürüyüş çağrısı yapmış ve 1 Mayıs öncesi ısınma turu olarak değerlendirilmişti. 1 Mayıs eylemlerinin bilançosu değerlendirildiğinde ortaya çıkan tablo Fransız işçi sınıfı ve mücadele güçleri açısından olumluydu. Eylemlerin kitleselliği kadar işçi bileşeninin rengini vermesi, pandemi koşullarının yarattığı korku atmosferini aşması ve tüm polis baskısına karşı militan kararlılığı eylemlerin genel muhtevasını oluşturdu. Başta Paris 1 Mayıs'ı olmak üzere Lyon, Nantes, Toulouse, Bordeaux gibi kentlerdeki eylemler de polisin saldırısıyla karşılaştı ve pek çok yerde polisle çatışmalar yaşandı. Tüm Fransa'da 60 civarında gözaltı yapıldı. Çok sayıda eylemci polisin gaz fişegiyle ya da coplu saldırılarında yaralandı. Çatışmalarda 6 polisin de yaralandığı bildirildi.

POLİSTEN 1 MAYIS TAHAMMÜLSÜZLÜĞÜ

Paris'te buluşma yeri Republique Meydanı'ydı. Polis sabah saatlerinden itibaren tüm meydanı kuşatmıştı. Türkiyeli devrimci ve ilerici güçler 1 Mayıs hazırlıkları için sabah erken saatlerden itibaren meydandaydı. Polisin 1 Mayıs tahammülsüzlüğü bu hazırlıklar sırasında da görüldü. Polis önce kimlik kontrolü dayatmasıyla Türkiyeli devrimci ve ilerici güçleri taciz etti. Ardından ADHK ve Partizan pankartlarını bahane ederek alanda durulmaması için tehdit etti. Polis tacizlerini arttırıp alanda kullanılmasına

izin olmadığı gerekçesiyle kahve makinası, ses cihazı ve jeneratörü almak istedi, bu sırada bir ADHK'liyi de gözaltına aldı. Bir-Kar'ın da içinde olduğu güçler gözaltını engellemeye çalıştı. Polisle arbedeye rağmen ADHK'li gözaltına alındı. Bu sırada polisi teşhir eden konuşmalar yapıldı ve sloganlar atılarak tepki gösterildi. Gözaltına alınan kişi eylem bitimine doğru karakoldan serbest bırakıldı.

PARİS KOMÜNÜ'NÜN 150. YILI...

Öğlen saatlerine doğru alan yavaş yavaş dolmaya başladı. Sendikaların ses araçları ve balonlarının olduğu kamyonların sıralanmasıyla yürüyüş kolu hazırlandı. Paris Komünü'nün 150. yılı için kurulan ve içinde Bir-Kar'ın da bulunduğu Komün kolektifi (Amis de l'ICOR, Peru Dayanışma Komitesi, ACTIT, SKB, Dersim Kültür Derneği, ADHK, ATIK, ADKH/Paris Yeni Haiti Komünist Partisi, Kamerun Halkları Birliği-UPC-Manidem, Marksist Leninist Proleter birlik-UPML, Komünist Birlik-UC) meydana ortak standını açtı.

Komünün, 150. yılında işçi sınıfı davasına hala yol gösterdiğini vurgulayan bildiriler dağıtıldı. Komün için mayıs ayında planlanan eylem ve anmaların programı bulunan bildiriye ilgi yoğundu. Paris 1 Mayıs'ında Komünü selamlayan birçok

döviz, afiş vb. çalışmalar vardı. Özellikle Louise Michel'in afişleri çok ilgi gördü. Bir dizi eylemci de yürüyüş boyunca Komün fotoğraflarından hazırladıkları afişleri duvarlara yaptı.

Komün'ün politik anlamına vurguyla bugün onu yeniden eylemselleştiren Komün kolektifi tüm bu Komün çalışmalarını arasında öne çıkıyordu. Çünkü bu kolektif hem onu tarihsel özüne uygun bir içerikle anarken hem de bugün de önüne devrimi koyuyordu. Anti-fa'lar da bir pankartlarını Komün'e adanmıştı. 1871*2021 yaşasın komün pankartı taşıdı.

Komün ortak standında Peru Dayanışma Komitesi, UPML ve Bir-Kar yan yana stand açarak da anlamlı bir dayanışma örneği gösterdiler. Saat 14.00 olduğunda yürüyüş hala başlayamamıştı. Kitlelerse eyleme gelmeye devam ediyordu. Kortejlerin hareket etmesine yakın saat 15.00'i geçmişti ki yürüyüş kolunun başını tutan polisin tacizlerinden dolayı çatışmalar başladı. Polisin kitleyi kontrol altında tutma adına yürüyüşü yavaşlatma taktiği kitlelerin taşlar ve şişelerle polise saldırmasına yol açtı. Polis biber gazıyla kitleyi dağıtmaya çalıştı. Fakat kitlenin kararlı duruşuyla polis yolu açmak ve ilerletmek zorunda kaldı. Fakat

bundan sonrasında da sürekli kitleyi taciz eden polisler "önleyici gözaltı" adı altında kortejlerin arasına saldırmaya başladı. Birçok noktada polise karşı saldırılar organize edildi. Yollara çöplerden ve inşaat malzemelerinden barikatlar kurulup ateşe verildi. Polis çatışmalar sırasında kitleyi birkaç yerden bölerek küçülttü. Bundan dolayı bütünlük kaybedilse de eylem kararlılığı devam etti. Polisin bölme taktiğine karşın birçok noktada çatışmalar devam etti. Polis saldırılarında bir DİP'li gözaltına alınmaya çalışıldı. Fakat NPA kitesinin sahiplenmesiyle arbedenin ardından gözaltı engellendi. Polis birçok noktada gözaltı yapmasa dahi kitleyi taciz etti. Kitle içerisinde kişileri hedef alıp tehdit eden, el hareketi yapan, laf atan polisler yol boyunca gerginlik çıkardı.

SENDİKA BÜROKRATLARINDAN EYLEMCİLERE SALDIRI!

Polis saldırılarına rağmen kitle bitiş noktasına kadar yürüyüşe devam etti. Nation meydanına çıkan tüm caddeleri kapatan polis tüm kortejlerin alana girmesiyle son açık caddeyi de kapadı. Ardından meydandaki kitleye gaz bombaları ve TOMA'larla saldırılar başladı. Kitle de meydanda barikatlar kurarak karşılık verdi.

Sendikal bürokrasi tüm bu çatışmalar arasında kirli rolünü bir kez daha oynadı. Yürüyüş boyunca polisin kortejleri bölen, işkence boyutundaki saldırganlıkları karşısında tavır almayan CGT sendikasının bürokratları alanda anarşist ve Anti-Fa'ları hedef aldı. Sendikanın güvenliğini sağlamak için kurulmuş özel ekibi Anti-Fa'lara saldırttı. Sendikanın güvenlik komitesi diğer eylemcilere biber gazı sıkarak saldırdı. İrkçi söylemler ve polis terörünün nedenini Anti-Fa'lar

gibi gösteren tavrın bu pervasız saldırısı karşılıklı çatışmaya dönüştü. Sendikal bürokrasinin korumalarına Anti-Fa'lar, Sarı Yekeklilerden oluşan kitle taşlarla ve şişelerle saldırdı. CGT'nin bu sendika kimliğine zarar veren özel güvenlik ekibi beklediği bu karşılık karşısında kaçmak zorunda kaldı. "CGT collabo/işbirlikçi" diye bağırarak kitle, sendikaya değil onun işbirlikçi ihanetçi bürokrasisine tepki gösteriyordu. Fakat sonuç olarak CGT üyelerinden oluşan bir kitleyle alanda diğer eylemciler karşılıklı çatışmaya girdi. Böyle bir kavganın çıkması burjuvazinin istediği bir görüntüydü. Tüm çatışmalardan sonra sokağa çıkma yasağı saatiyle birlikte kitle yavaş yavaş dağılmaya başladı.

SINIF DEVRİMCİLERİ SINIF MÜCADELESİNİN PARÇASI

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (Bir-Kar) eylemde stand kurdu. Standda genel Bir-kar broşürü dışında Greif işgali'ni anlatan broşür de kullanıldı. Özellikle sendikal işçilere Greif işgali tanıtıldı. Teslim Demir'in 50 yıllık devrimci yaşamını anlatan kitabın satışı yapıldı. TKİP taraftarları da Paris 1 Mayıs'ında orak-çekiçli kızıl bayraklarıyla yerlerini aldı. TKİP "İşçi sınıfı savaşacak sosyalizm kazanacak!" şiarlı Fransızca pankartıyla yürüyüşe katıldı. TKİP'nin 1 Mayıs öncesinde göçmen mahalleleri ve işçi banliyölerinde yaptığı afişleri yürüyüş caddesi üzerine de yapıldı. Yürüyüş boyunca TKİP yurtdışı örgütünün hazırladığı 1 Mayıs bildirisinden yüzlerce dağıtıldı, işçi ve emekçilerle tanışıldı. Özellikle gençler arasında devrimci ve komünist fikirlere ilgi göze çarpıyordu. Fransız gençlerden bile TKİP'yle tanışmaya, örgütlenme üzerine fikir almaya gelmesi yaratılan olumlu etkiyi yansıtıyordu. TKİP taraftarları çatışmalarda da etkin yer aldı. TKİP taraftarları yürüyüş sonunda meydana girdiğinde pankartını cadde girişinde tutarak kalan kortejleri karşıladı. Lutte Ouvriere/işçi mücadelesi örgütü Enternasyonal marşıyla alana girerken hep bir ağızdan eşlik edildi. TKİP taraftarları son kortej alana girdikten sonra eylemi disiplinli bir şekilde tamamladı.

Türkiyeli devrimci ve ilerici güçler bu 1 Mayıs'ta da genel alışkanlıklarına uygun olarak davrandı. ADHK, ACTİT, PDD, Halk Cephesi, Partizan alanda pankartlarıyla yer aldı, Devrimci Proletarya da eyleme katıldı. Kürt hareketi de kendi ses aracıyla alandı. Davul zurna eşliğinde halaylar çekildi. Neredeyse tüm Türkiyeli ve Kürdistanlı örgütler, sabah erken saatlerde gelip meydana stand açmalarına rağmen yürüyüşe en son katılıp çoğuysa eylemi bile tamamlamadı. Türkiyeli ve Kürdistanlı güçlerde genel olarak eyleme

yabancılık hakimdi.

Cezayirli gibi Fransız emperyalizminin sömürge ülkeleri başta olmak üzere birçok farklı milliyetten katılım olması, Filistin direnişinin selamlanması, Afrikalı ve Güney Amerikalı halkların danslarıyla eyleme katılması enternasyonal havayı güçlendirdi. İtalya'daki Kızıl Tugaylar üyelerinden Fransa'daki siyasi mültecilerin iadesi de eylemde işlenen gündemlerdendi. İtalyan tutsaklara özgürlük şiarlı pankartla yürüyen kitle politik tutsakları selamladı. Fransa hapishanelerinde on yıllardır tutsak olan Georges Abdallah da eylemde unutulmadı.

Fabrika işçilerinden Kağıtsızlar gibi güvencesiz çalışanlara, sanat emekçilerinden hizmet sektörüne işçi sınıfının bir bütün olarak tüm parçalarından katılımı da eylemin mesajlarını belirledi. Paris 1 Mayıs'ı her açıdan renkli, yaratıcı ve coşkulu oldu. Sınıfsal özüne uygun bir 1 Mayıs geride kaldı.

BRETAGNE'DA RENAULT İŞÇİLERİ DE 1 MAYIS'TA

Bretagne bölgesinin 1 Mayıs yürüyüşü Hennebont kentinde gerçekleştirildi. 2 saate yakın süren eylem için saat 10.30'da toplandı. Yürüyüşü Fransız işçi sendikaları CGT, FDB, FO ve Solidaires organize etti. Bu sene 1 Mayıs'ta işçi katılımı yoğunlukta idi. Renault döküm fabrikası işçileri ve tersane işçileri özellikle katılımı belirlediler. Gençliğin eskiye göre katılımı daha fazlaydı ayrıca Fransız sol güçleri de daha belirgin bir katılım sağladılar. Fransız Komünist Partisi-PCF, Parti de Gauche Sol Parti, Jeunesse Communiste Genç Komünistler, Lutte Ouvriere-işçi Mücadelesi, Alternative Libertaire, Özgürlükçü Alternatif ve bir dizi örgütün yer aldığı eylemde 2 bin 500 civarında işçi ve emekçi katıldı.

1 Mayıs toplantı alanında komite adına yapılan konuşmada, emperyalist kapitalist sisteme, sosyal haklara yönelik saldırılara karşı duyarlı olma ve mücadele etme çağrısı yapıldı. Katılan kurumların tek tek isimleri okundu. Yürüyüşte şehir merkezi turlandıktan sonra şehir parkına yüründü, parkta Renault fabrikasındaki eylemlerle ilgili bilgi verildi ve fabrikanın kapatılmaması için katılımcılar desteğe çağrıldılar.

Komünistler 2 hafta önce 1 Mayıs'la ilgili afişleme yaparak, TKİP'nin Fransızca bildirisini dağıtarak 1 Mayıs hazırlıklarını yürüttüler. Yürüyüş alanında da TKİP bildirisine yoğun ilgi vardı, yüzlerce bildiri dağıtıldı. Bu yıl da yine TKİP taraftarları dışında Fransız Kürdistan Dayanışma Derneği katılım sağladı ve Fransızca bildiri dağıttılar. Bir-Kar da 1 Mayıs mitingine bayraklarıyla katıldı.

KIZIL BAYRAK / FRANSA

Bielefeld'de pandemiye rağmen coşkulu 1 Mayıs

Almanya'nın birçok kentinde olduğu gibi Bielefeld şehrinde 1 Mayıs çeşitli etkinliklerle kutlandı.

Pandemi öncesi yıllarda geleneksel olarak Hamburg ve Berlin gibi büyük şehirlerde sendikaların öncülük ettikleri 1 Mayıs eylemlerine alternatif olarak "Kızıl 1 Mayıs" şiarlı eylemler gerçekleştiriyordu. 1 Mayıs'ın bir gün öncesinden başlayan ve otonom grupların da yer aldığı bu alternatif eylemler polisin de saldırılarına hedef oluyor, militan çatışmaların yaşandığı 1 Mayıs'lara tanıklık ediliyordu.

Bu yıl pandemi koşullarını bahane ederek 1 Mayıs'ın devrimci ruhunun içini boşaltmak isteyen Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) 1 Mayıs eylemini kitlesel değil sembolik mitinglere dönüştürme tavrı ilerici kamuoyunda büyük tepkiye neden oldu. Bunun sonucu olarak birçok kentte alternatif eylem ve yürüyüşler örgütlendi.

DGB bürokrasisi Bielefeld'de de, pandemi koşullarını gerekçe göstererek 1 Mayıs'ta Ravensberger Park'ta saat 11.00'de miting yapacağını açıklamıştı. Sınırlı katılım başta olmak üzere "pandemi önlemi" bahanesiyle bir dizi koşulun sıralandığı açıklama, katılımı zayıflatma, mücadeleyi sınırlama çabalarını dışa vuruyordu. Bunun yanı sıra 1 Mayıs öncesi yerel basın da sendika bürokrasisinden geri kalmayarak alternatif eylemleri yok saydı. Haberlerde DGB'nin 1 Mayıs mitinginin dışında yürüyüş ve eylem yokmuş gibi davranıldı.

Bütün bunlara rağmen ilerici, devrimci kurumlarla birlikte devrimci gençlik gruplarının çağrısıyla 1 Mayıs yürüyüşü kitlesel ve coşkulu bir katılımı

gerçekleşti. Bielefeld merkez istasyonunda saat 10.00'da buluşan yüzlerce kişi 1 Mayıs'a ilişkin yapılan konuşmaların ardından yürüyüşe geçti. Genç katılımının ağırlıkta olduğu kitle yürüyüş boyunca coşkulu sloganlar attı. Miting alanındaki sendikal kitle ile birlikte bine yakın kişinin bulunduğu alanda kriz içindeki kapitalizmin teşhiri yapıldı.

Sınıf devrimcileri 'Marks, Engels ve Lenin' pankart ve parti bayraklarıyla yürüyüş ve mitingde yer aldılar. "Kapitalist barbarlığı karşı 1 Mayıs'a, sosyalizm mücadelesini büyütme!" şiarlı TKİP imzalı Almanca ve Türkçe bildirinin dağıtımını gerçekleştirdiler.

Enternasyonal Emekçi Kadın Komisyonu (PİA) dinci-faşist AKP-MHP iktidarının İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararına karşı kadınlara "her yerde mücadele" çağrısını taşıdı. "Kadınların mücadelesiyle kazanılmış bir hak: İstanbul Sözleşmesi bizindir, vazgeçmeyeceğiz!" başlıklı bülten dağıtımını gerçekleştirdi.

SAĞLIK ÇALIŞANLARINA DESTEK

Miting programının ardından kitlesel olarak şehir hastanesinin önüne sloganlar eşliğinde bir yürüyüş gerçekleştirildi. Bu yürüyüşte, hastanelerdeki sağlık çalışanlarının sömürü koşullarının ağırlığı ve pandemi ile birlikte daha da ağırlaşmasının protesto edildi.

Sendikal bürokrasinin pandemiye bahane ederek 1 Mayıs'ın içini boşaltma çabalarına rağmen coşkulu ve uzun süreli geçen miting ve yürüyüşlerle birlikte Bielefeld ilk kez gün boyunca 1 Mayıs eylemlere sahne oldu.

KIZIL BAYRAK / BIELEFELD

İsviçre'de 1 Mayıs'lar

BASEL'DE KİTLESEL VE MİLİTAN 1 MAYIS

Bu yıl da pandemi koşullarında karışılan 1 Mayıs kutlaması, İsviçre'nin Basel kentinde UNİA sendikasının başvurusuyla izinli olarak kutlandı. Kutlamaya, çeşitli sendikaların ve kitle örgütlerinin yanı sıra "Devrimci 1 Mayıs Platformu" katıldı.

1 Mayıs hazırlık çalışması, kimi Türkiyeli devrimci grupların yanı sıra TKİP'nin de bileşeni ve örgütleyicisi olduğu, İsviçreli devrimci ve anti faşist grupların ağırlığını oluşturduğu "Devrimci 1 Mayıs Platformu-Anti Kapitalist Blok" tarafından aylar önce başlatıldı. Uzun yıllar önce kurulan ve kalıcılaşan platform, ortak ana pankart, ortak afiş ve bildiri, ortak şiarlar etrafında etkin bir ön hazırlık çalışması yürüttü. "Krizinizin yükünü taşımayacağız! Örgütlenmeye, mücadeleye ve kamulaştırmaya!" şiarlı ortak bildiri ve afişler yaygın olarak kullanıldı. Sınıf devrimcileri, ortak bildiri ve afişlerin yanı sıra "Kapitalist barbarlığa karşı 1 Mayıs'a, sosyalizm mücadelesini büyütmeye" şiarlı TKİP Yurtdışı Örgütü bildirisinin yanı sıra, "Kapitalist barbarlığa karşı sosyalizm için 1 Mayıs'a!" şiarlı afiş çalışması yürüttü. 1 Mayıs öncesi posta kutularına bildiriler dağıtıldı.

"Devrimci 1 Mayıs Platformu" önceki yıllarda kimi zaman olduğu gibi bu yıl da sendikaların önünde yürüme kararı aldı. Yürüyüş izni sendika tarafından alınmış olmasına rağmen, platform 1 Mayıs'ın gerçek sahibi olduğunu savunarak sendikaların önünde yürüme kararlılığında ısrar etti. Sendikaların izin aldığı güzergah ve resmi bitiş yerinden itibaren platformun saptığı güzergah ve bitiş yeri doğrultusunda fiili izinsiz yürüyüş gerçekleştirildi.

1 Mayıs günü platform bileşenleri ta-

rafından belirlenen saat 09.30'da ağırlıklı olarak alanda toplanıldı. Önceden hazırlanan ve neden sendikaların önünde yürünmesi gerektiğini gerekçelendiren çağrılar alanda dağıtıldı ve kitle "Devrimci 1 Mayıs Platformu"na katılmaya davet edildi. Ortak pankart alanın en önünde açıldı, ardından da öteki bileşenler kortej oluşturdu. Sendika durum karşısında şaşkınca platformun nasıl bir plan yaptığını ve arkadan yürümeyi pek sorun etmeyeceklerini söylemek zorunda kaldı.

Saat 11.00'de coşkulu sloganlarla yürüyüş geçildi. Platformda olmayan bazı gruplar da platformla birlikte yürüyüşe geçti. Sendika en arkada kalarak ve araya da mesafe bırakarak yürüdü. Devrimci 1 Mayıs Platformu ara ara önceden saptanan yerlerde durarak konuşmalar yaptı. Sendikaların izin aldığı güzergahta bitiş noktasından itibaren platform fiili yürüyüşü sürdürdü. Polisin pek ortalıkta görünmediği uzun güzergah boyunca coşkulu sloganlar haykırıldı, çeşitli konuları kapsayan konuşmalar yapıldı. Toplamında 3 bini aşkın kitlenin katıldığı yürüyüşün iki binden fazlası fiili olarak Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun öncülüğünde eyleme devam etti. Bu beklenmeyen güçlü katılım kitleyi daha da coşturdu ve mili-

tanlaştırdı.

1 Mayıs bitiş alanında TKİP Yurtdışı bildirisi konuşma metni olarak okundu ve sloganlarla karşılandı. Sınıf devrimcileri yürüyüşe orak-çekiç amblemleri ve TKİP imzalı "Sosyal hak gasplarına, işsizliğe, ırkçılığa ve savaşa karşı sosyalizm için mücadeleye" pankartıyla katıldı.

CENEVRE'DE 1 MAYIS

Kapitalist-emperyalist sistem bir yılı aşkındır süren pandemiye bahane ederek, dünyanın her köşesinde işçi ve emekçilerin var olan demokratik ve ekonomik haklarına saldırıyor. İşçilerin emekçilerin sağlıklarını hiçe sayarak kapitalistler kârlarına kâr katarken, işçi ve emekçiler sefaletle, açlığa ve salgına mahkum ediliyor.

Böylesi zorlu bir süreçte Cenevre'de de 1 Mayıs ön hazırlıklarını TKİP Yurtdışı Örgütü "Kapitalist barbarlığa karşı 1 Mayıs'a, sosyalizm mücadelesini büyütmeye!" bildirisinin Fransızca çevirisini emekçilere ulaştırarak geride bıraktı.

1 Mayıs günü sendikalar, sivil toplum örgütleri ve yerli sol çevreler tarafından düzenlenen yürüyüşte şehrin en işlek caddelerinde geçilerek bitiş alanına varıldı. Alanda çeşitli konuşmalar yapıldıktan sonra miting müzik, dans ve halaylarla

sona erdi. Bir-Kar flamalarıyla katıldığımız yürüyüşte, 1 Mayıs meydanında da bildirimizi dağıttık.

Eylem, salgın ve yağmurlu bir hava olmasına rağmen 3 bine yakın katılımla gerçekleşti. Canlı ve hareketli geçen yürüyüşte atılan sloganlarda, büyük ölçüde pandeminin ve kapitalizmin krizine karşı şiarlar öne çıktı.

LOZAN'DA 1 MAYIS

2021 1 Mayıs'ı bu yıl bütün dünyada ağır pandemi koşullarında kutlandı. Dünyanın her yerinde yüz binlerce işçi ve emekçi, çeşitli etkinlikler ve eylemler yaparak, salonlara, sokaklara, meydanlara çıktı.

Bu yılın 1 Mayıs'ının en belirgin özelliği; milyonlarca işçi ve emekçinin, kapitalist sistemin nasıl bir barbarlık olduğunu gördüğü, düzenin pandemi salgını karşısındaki iflasının, insan yaşamını hiçe sayan karakterinin ortaya serildiği bir dönemde gerçekleşmesiydi.

Dolayısıyla 2021 1 Mayıs'ını tarihsel değeri ve sınıf özünü karartmadan ele alıp kutlamak ihtiyacı, pandemi salgının yarattığı gerçekler ışığında daha da yakıcı hale gelmişti.

Pandeminin ağırlaştırdığı koşullara rağmen dünyanın her yerinde gerçekleşen 1 Mayıs eylem ve etkinliklerinden biri de, aynı coşkuyla İsviçre'nin Lozan kentinde gerçekleşti. Yüzlerce işçi ve emekçi sokağa çıkarak 1 Mayıs'ı kutladı.

Soğuk ve yağmurlu bir havada gerçekleşen yürüyüşe işçi ve emekçilerin yanı sıra gençliğin yoğun katılımı dikkat çekiciydi. Bir-Kar Lozan olarak katıldığımız yürüyüşe 1 Mayıs'a dair Fransızca bildiri dağıtımını yaptık.

BİR-KAR İSVİÇRE

Almanya'da 2021 TİS süreci ihanetle sonuçlandı

Ön süreçteki değerlendirme yazısında (kizilbayrak.net, 16 Şubat 2021) "Başta öncü bölükleri olmak üzere Almanya metal işçileri, sınıf bilincine ket vuran, akılları bulandıran, sınıfın tabandan birliğini engellemek için hiçbir dalavereyi esirgemeyen üçlü ittifakın (sendikal bürokrasi şebekesi, sermaye devleti ve kapitalist tekeller) etkisinden kurtulmayı başaramazlarsa, bu defaki toplu iş sözleşmesinde de kaybedeceklerdir. Bunun karşısındaki tek çıkar yol ve çözüm, taban örgütlerini kurmak üzere harekete geçmek, haklı ve meşru taleplerle mücadeleye girişmektir." denilmişti.

30 Mart 2021 tarihinde yapılan anlaşma, bunu tam olarak doğrulamış oldu.

2021 METAL TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ

1. Zam talebi %4 olarak ileri sürüldü ancak yüzde 2,3'e imza atıldı. Fakat bu, propaganda edildiği gibi tam anlamıyla zam bile değildir. Bu "zam" ücretlere eklenmeyecektir. Bu "zam" IG Metall'in pandemi dönemi gerekçesiyle gündeme getirdiği "dönüşüm parası" olarak bir kasada tutulacak ve iki defa olmak üzere (2022 ve 2023 yıllarında) ödeme yapılacaktır. Dolayısıyla ücretlerde gerçek bir artış sağlamayacaktır. Bu, geçen TİS sürecini de düşünecek olursak ücretlerde toplamda 4 seneye yayılan bir kayıptır. Sendika bürokrasisinin bu "zam"ı iş saatlerinin kaybına karşı, kısmi ücret kazanımı olarak sunması da cabasıdır.

2. Pandemi döneminde işyerinden kaynaklı çıkışların olmayacağı yalanı propaganda edilmektedir. Ama gerçekte TİS anlaşmalarında işyerinden kaynaklı işten çıkarmaların yolu açılmaktadır

3. Gerçekleşen anlaşmada haftada 35 saatlik çalışma 30 saate kadar düşürülebilecektir. Çalışma saatlerinin düşmesi bizi aldatmamalıdır. 30 saat çalışılması durumunda sadece 30 saat için ücret ödentisi yapılacaktır. Bu, yüzde 15 oranında ücret kaybı demektir.

4. Bu vesileyle haftalık 5 gün çalışma 4 güne düşürülebilecektir, o oranda da ücretler düşecektir.

5. Çalışma saatlerinin düşürülmesine ise sendika değil, baskı altına alınabilme riski büyük, sendikaya göre zayıf durumda olan yasal organ olarak işçi temsilciliği ile o işyerinin kapitalistleri karar vereceklerdir. Bu, işçi sınıfının yeni bir aş-

mada yeniden bölünmesi demektir ve ayrıca gündelik işçilik anlamına gelmektedir. Bugüne kadar kendi işgücünü işçi haftada 35 saatliğine kapitaliste satardı. Kapitalist ister o işçiyi 35 saat çalıştırsın ister işi yok diye çalıştırmasın, 35 saatin ücretini ödemek zorundaydı. Bu anlaşma ile kapitalist işçi temsilciliği ile karar vererek, 30 saate kadar daha az ücret ödeyecektir. Dahası hem işçiyi ihtiyacına göre çalıştırabilecek hem de bunu günü birlik yapabilecektir.

Salgını fırsata çevirmek hedefiyle hareket eden kapitalistler, bir kez daha sendikal bürokrasisinin ihaneti sayesinde hedeflerine ulaşmışlardır. Kısa çalışma sürmektedir ve bundan ötürü işçiler yüzde 40 oranında ücret kaybına uğramıştır zaten. Buna bir de haftada 5 saat az çalışmadan kaynaklanacak olan ücret kaybı eklenmektedir.

"Çalışma güvencesi, geliri sağlama almak ve geleceği kurmak" mottosu ile bu sene TİS masasına oturan IG Metall bürokratları haftalık çalışmanın 4 güne indirilmesine imza atmışlardır, tam ücret meselesini bir kenara bırakarak. Ücret zammı olarak da yüzde 4 önermiş, daha azına rıza göstermişlerdir. Bir diğer sorun da sözleşmenin 31 Mart 2024 tarihine kadar nispeten uzun bir süreyi kapsama-

sıdır.

Yine 16 Şubat 2021 tarihli yazıda şunlar da dile getirilmişti:

"Bir diğer sorun ise işçi sınıfının birliğinin pratik olarak gerçekleşme zeminlerinden biri olan toplu iş sözleşmelerinin geneli kapsamamasıdır. Haftalık çalışma süresi 35 saat olmasına rağmen, 2004 tarihli Pforzheim Anlaşması yoluyla kapitalistlere işçilerin 5 saat daha fazla çalıştırılması imkanı verildi. Bu, sınıfın birliğini kıran ek bir etken oldu. İşçi sınıfı daha fazla bölünüp parçalandı. Bu bölünme yeni sözleşme süreciyle pekiştirilmek istenmektedir. Zira beşinci gün için gündelik işçi durumu ortaya çıkmaktadır. Beşinci gün çalışma, işçi temsilciliğinin güçlü olup olmamasına bağlı olarak her işyerinde ayrı ayrı uygulanacaktır. İşçi ihtiyaç varsa çalıştırılacak, yoksa evde kalacak ve bu kararı kapitalistler verecektir. İşyeri temsilciliğinin (diğer ülkelerden farklı olarak Almanya'da sendika temsilciliği dışındaki yasal bir organdır) karar sürecinde bulunması bir güvence değildir. İşyeri teşkilat yasası uyarınca kurulduğundan, greve çağrı yapma yetkisi bile yoktur. Yani kolayca baskı altına alınabilecek durumdadır. Dolayısıyla sendika kendi toplu iş sözleşmesi yetkisini darbeleyen bir öneriye evet demektedir.

Sendika ağaları geçen dönem toplu iş sözleşmesinde sıfır zam talebinin yanı sıra kısa çalışma önerisinde de bulunmuşlardı. Bu geri adım şimdi daha geri bir adımla, 'çalışma güvencesi olsun da ne olursa olsun' tutumuyla taçlandırılıyor."

3,8 milyon işçiyi kapsayan bu toplu iş sözleşmesi, tam da yukarıda anlatılanları gerçekleştirmişti.

Kendilerini "komünist", "marksist" olarak tanımlayan kimi örgütlerin süreçteki tutumu da içler acısıdır. DKP açık bir satış olan toplu iş sözleşmesi konusunda herhangi bir karşı eleştirel tutum almak yerine, her zamanki gibi IG Metall bürokratlarının sırtını sıvazlamaktadır. DKP'li toplu iş sözleşmesini genelde çok olumlu bulmakta, sendikalara övgüler düzmektedirler.

MLPD'liler TİS konusunda herhangi bir eleştiri yapmak yerine, sadece okuyucu mektupları üzerinden kısmi eleştirilerle yetinmiş, sendika bürokratları karşısında uyumlu olmayı seçmişlerdir.

DİDF'liler ise gerçekleştirilen TİS hakkında gazetecilik çerçevesinde haber vermekten öteye geçmemektedirler. Herhalde sendika bürokratlarıyla aralarının bozulmasından çekinmektedirler.

BİR-KAR İŞÇİ KOMİSYONU'NDAN BİR İŞÇİ

Devrime adanmışlığın yiğit
önderlerini katledilişlerinin
49. yılında saygıyla anıyoruz...

